

č. 415/2012 Sb.

VYHLÁŠKA

ze dne 21. listopadu 2012

o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší

Ve znění:

Předpis č.	K datu	Poznámka
155/2014 Sb.	(k 1.8.2014)	mění § 2, § 28 a přílohu č. 8; nové přechodné ustanovení
155/2014 Sb.	(k 1.10.2014)	mění přílohu č. 4
406/2015 Sb.	(k 1.1.2016)	mění přílohu č. 8
171/2016 Sb.	(k 31.5.2016)	mění v příloze č. 6 bod 6.1. a 6.2 a v příloze č. 8 části II bod 4.2.
452/2017 Sb.	(k 1.1.2018)	mění včetně příloh; nová přechodná ustanovení

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 4 odst. 9, § 6 odst. 9, § 12 odst. 8, § 16 odst. 8, § 17 odst. 7, § 18 odst. 4, § 32 odst. 9 a § 34 odst. 5 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, (dále jen „zákon“):

ČÁST PRVNÍ ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tato vyhláška zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a stanovuje

- a) intervaly, způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování měřením a výpočtem, způsob vyhodnocení výsledků zjišťování úrovně znečišťování a způsob zjišťování a vyhodnocení plnění tmavosti kouře,
- b) obecné emisní limity, specifické emisní limity, způsob stanovení emisních limitů pro látky obtěžující zápachem, způsob výpočtu emisních stropů a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů a způsob vyhodnocování jejich plnění,
- c) způsob stanovení počtu provozních hodin,
- d) požadavky na kvalitu paliv, požadavky na způsob prokazování jejich plnění a formát a rozsah ohlašování splnění těchto požadavků,
- e) požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek,
- f) náležitosti provozní evidence a souhrnné provozní evidence, provozního řádu, odborného posudku, rozptylové studie, protokolu o jednorázovém měření emisí, dokladu o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění,
- g) způsob uplatnění kompenzačních opatření a minimální hodnoty příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění.

(2) Tato vyhláška byla oznámena v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti technických norem a předpisů a pravidel pro služby informační společnosti, ve znění směrnice 98/48/ES.

§ 2

Základní pojmy

Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) biomasou ke spalování ve stacionárních zdrojích produkt, který je tvořen z rostlinného materiálu pocházejícího ze zemědělství nebo lesnictví a který lze použít jako palivo za účelem získání jeho energetického obsahu, a dále následující odpad použitý jako palivo:
 - 1. rostlinný odpad ze zemědělství nebo lesnictví,
 - 2. rostlinný odpad z potravinářského průmyslu, pokud se využije vyrobené teplo,
 - 3. rostlinný odpad z výroby čerstvé vlákniny a z výroby papíru z buničiny, pokud se spoluspaluje v místě výroby a vzniklé teplo se využije,
 - 4. korkový odpad,
 - 5. dřevný odpad s výjimkou dřevného odpadu, který může obsahovat halogenované organické sloučeniny nebo těžké kovy v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo nátěrovými hmotami, zahrnující především takovéto dřevné odpady pocházející ze stavebnictví a z demolic,
- b) emisním faktorem měrná výrobní emise typická pro určitou skupinu stacionárních zdrojů,
- c) měrnou výrobní emisí podíl hmotnosti znečišťující látky nebo stanovené skupiny látek vnášených ze stacionárního zdroje do ovzduší a vztažné veličiny,

d) plynovým olejem jakékoliv kapalné palivo vyrobené z ropy s výjimkou lodního paliva⁵⁾ uvedené pod kódy 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 nebo 2710 20 19 kombinované nomenklatury v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87³⁾, nebo jakékoliv kapalné palivo s výjimkou lodního paliva⁵⁾, z něhož se při teplotě 250 °C vydestiluje s použitím metody podle určené technické normy podle zákona o technických požadavcích na výrobky²⁾ méně než 65 % objemových včetně ztrát a do teploty 350 °C se vydestiluje nejméně 85 % objemových včetně ztrát,

e) těžkým topným olejem jakékoliv kapalné palivo vyrobené z ropy s výjimkou lodního paliva⁵⁾ a plynového oleje uvedené pod kódy 2710 19 51 až 2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 nebo 2710 20 39 kombinované nomenklatury v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87³⁾, které v důsledku svého destilačního rozmezí náleží do kategorie těžkých olejů určených k použití jako palivo, z něhož se při teplotě 250 °C vydestiluje s použitím metody podle určené technické normy podle zákona o technických požadavcích na výrobky²⁾ méně než 65 % objemových včetně ztrát; pokud není možno provést destilaci podle této metody, produkt je pokládán za těžký topný olej,

f) oxidy dusíku (NO_x) oxid dusnatý a oxid dusičitý vyjádřené jako oxid dusičitý.

ČÁST DRUHÁ ZJIŠŤOVÁNÍ ÚROVNĚ ZNEČIŠŤOVÁNÍ A VYHODNOCENÍ PLNĚNÍ EMISNÍCH LIMITŮ

§ 3

Intervaly jednorázového měření

(K § 6 odst. 9 zákona)

- (1) Jednorázové měření emisí se provádí **nejpozději do 4 měsíců** po
a) prvním uvedení stacionárního zdroje do provozu,
b) každé změně paliva, suroviny nebo tepelně zpracovávaného odpadu v povolení provozu, nebo
c) každém zásahu do konstrukce nebo vybavení stacionárního zdroje, který by mohl vést ke změně emisí.
- (2) V případě tepelného zpracování odpadu činí lhůta podle odstavce 1 pouze 3 měsíce.
- (3) Kromě měření **podle odstavců 1 a 2** se dále provádí jednorázové měření emisí v následujících intervalech:
 - a) jedenkrát za kalendářní rok u stacionárních zdrojů neuvedených v písmenech b) a c),
 - b) jedenkrát za 3 kalendářní roky
 1. u spalovacích stacionárních zdrojů **podle § 13** o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 1 MW do 5 MW spalujících plyná nebo kapalná paliva a u spalovacích stacionárních zdrojů **podle § 13** o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 1 MW spalujících pevná paliva,
 2. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodech 1.1., 1.2., 1.3. a 1.4. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6-15 t/rok,
 3. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodech 4.1., 4.2. a 7. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6-5 t/rok,
 4. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodu 4.3. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,5-2 t/rok, bodu 9. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6-20 t/rok a bodu 4.4.,
 5. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 2.2.1., 3.8.1., 4.1.1., 6.6. a 6.13.,
 6. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 3.5.1., 3.7.1., **3.8.3.** a 5.2.1., pokud je zdroj vybaven zařízením ke snižování emisí,
 7. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 3.4.2. s projektovaným tepelným výkonem od 1 MW do 5 MW včetně a bodu 3.5.2. s projektovaným tepelným výkonem od 0,3 MW do 5 MW včetně,
 8. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.2.,
 9. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.4.,
 10. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.5. s roční projektovanou kapacitou vyšší než 50 tun hotových výrobků, nebo
 11. u stacionárních zdrojů, u nichž je stanovená úroveň znečišťování dosahována úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím technologie ke snižování emisí, pokud je současně v povolení provozu stanovena povinnost kontinuálního měření a zaznamenávání jednoho nebo více provozních parametrů určujících úroveň znečišťování; tato četnost měření se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším a na stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad,
 - c) dvakrát za kalendářní rok
 1. u stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad, pokud jde o měření těžkých kovů, polychlorovaných dibenzodioxinů (PCDD), polychlorovaných dibenzofuranů (PCDF) a dále o měření plyných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluorovodík, plyných anorganických sloučenin chloru vyjádřených jako chlorovodík a oxidu siřičitého při uplatnění bodu 4 nebo 5 části B přílohy č. 4 zákona; během prvních 12 měsíců provozu se však provedou 4 měření,
 2. u spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším.
- (4) Jednorázové měření emisí podle odstavce 3 se provádí v případech uvedených
 - a) v písmenu a) nejdříve po uplynutí 6 měsíců od data předchozího jednorázového měření,
 - b) v písmenu b) nejdříve po uplynutí 18 měsíců od data předchozího jednorázového měření,
 - c) v písmenu c) vždy nejméně jednou za 6 měsíců s výjimkou prvních 12 měsíců provozu stacionárního zdroje tepelně zpracovávajícího odpad, kdy se provede jedno měření každé 3 měsíce

(5) Jednorázové měření podle **odstavce 3** se neprovádí u stacionárních zdrojů vyjmenovaných v části A přílohy č. 4 zákona pro znečišťující látky tam uvedené; to neplatí v případě měření emisí rtuť a jejích sloučenin u spalovacích stacionárních zdrojů spalujících uhlí, které se provádí jedenkrát za kalendářní rok.

(6) Namísto měření emisí znečišťujících látek podle **odstavce 3** se pro zjištění úrovně znečišťování použije výpočet

- a) spalovacích stacionárních zdrojů **podle § 13** spalujících plynná a/nebo kapalná paliva do celkového jmenovitého tepelného příkonu 1 MW,
- b) stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodu 3.,
- c) stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 1.3., 2.1., 3.8.4. a 6.15.,
- d) stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 3.5.1., 3.7.1., **3.8.3.**, 5.2.1., pokud tyto zdroje nejsou vybaveny zařízením ke snižování emisí, u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.5. s roční projektovanou kapacitou do 50 tun hotových výrobků včetně.

(7) Pokud nemá stacionární zdroj pro určitou znečišťující látku stanoven specifický emisní limit v této vyhlášce, ale pouze v povolení provozu, stanoví krajský úřad podle § 12 odst. 4 zákona v povolení provozu rovněž způsob, podmínky a intervaly jednorázového měření emisí této znečišťující látky. Při stanovení četnosti měření se přihledne k době a způsobu provozování stacionárního zdroje a jeho vlivu na kvalitu ovzduší.

(8) U spalovacího stacionárního zdroje, u něhož nelze s ohledem na jeho funkci v přenosové soustavě nebo soustavě zásobování tepelnou energií a s ohledem na způsob jeho provozování dodržet podmínky pro provedení jednorázového měření emisí stanovené v § 6 odst. 7 zákona v intervalu stanoveném v **odstavci 3**, se jednorázové měření emisí provede vždy při první příležitosti, kdy bude možné tyto podmínky splnit.

(9) Od měření emisí těkavých organických látek podle **odstavce 3** lze na základě rozhodnutí krajského úřadu podle § 6 odst. 2 zákona upustit a emise zjišťovat výpočtem u stacionárních zdrojů uvedených v části II přílohy č. 5, pokud nepoužívají technologii ke snižování emisí těchto látek.

§ 4

Způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování jednorázovým měřením

(K § 6 odst. 9 zákona)

(1) Jednorázové měření emisí musí být reprezentativní a průkazné a použitá metoda měření a odběru vzorků musí co nejpřesněji odrážet skutečnost o úrovni znečišťování. Tyto požadavky se považují za splněné, je-li postupováno podle určených technických norem podle zákona o technických požadavcích na výrobky²⁾. Metody a postupy odběrů a stanovení znečišťujících látek a doplňkových veličin, pro něž je vyžadováno osvědčení o akreditaci, jsou uvedeny v části I přílohy č. 1 k této vyhlášce.

(2) Jednorázové měření emisí se provádí manuálními metodami se samostatnými odběry jednotlivých na sebe navazujících vzorků nebo přístroji pro kontinuální měření emisí. V rámci jednorázového měření emisí se za jednotlivé měření považuje odběr jednotlivého vzorku a jeho vyhodnocení. Pro jednorázové měření emisí lze použít pouze těch měřicích metod, které umožní stanovit koncentrace znečišťujících látek alespoň v intervalu od 10 % do 200 % specifického emisního limitu.

(3) Při jednorázovém měření manuálními metodami se provádí

- a) nejméně 3 jednotlivá měření u stacionárních zdrojů s neměnnými provozními podmínkami,
- b) nejméně 6 jednotlivých měření u stacionárních zdrojů s proměnlivými provozními podmínkami,
- c) technickými podmínkami provozu a emisními koncentracemi znečišťujících látek určený počet jednotlivých na sebe navazujících měření u stacionárních zdrojů s periodickým, přerušovaným, šaržovitým způsobem výroby tak, aby měření postihlo celý časový interval cyklu nebo šarže; doba odběru jednotlivých na sebe navazujících měření se přizpůsobí očekávaným koncentracím v souladu s technickými postupy pro jednorázové měření a požadavky této vyhlášky, technickými normami pro jednorázové měření a podmínkami stanovenými v povolení provozu,
- d) jednotlivé měření po dobu nejméně 30 minut a nejvýše 8 hodin v případě těžkých kovů a nejméně 6 hodin a nejvýše 8 hodin v případě PCDD a PCDF,
- e) dle ustanovení v písmenech a) a b) pouze jedno jednotlivé měření PCDD, PCDF a těžkých kovů u
 1. stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících nebezpečný odpad se jmenovitou kapacitou do 1 tuny odpadu za hodinu,
 2. stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících komunální odpad se jmenovitou kapacitou do 3 tun odpadu za hodinu,
 3. stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících jiný než nebezpečný odpad se jmenovitou kapacitou do 50 tun odpadu za den,
 4. stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad, pokud nemůže při jeho tepelném zpracování docházet ke znečišťování danou znečišťující látkou.

(4) Minimální doba jednorázového měření podle § 3 odst. 1, s výjimkou stacionárních zdrojů uvedených v odstavcích 6 a 7, a při jednorázovém měření za použití přístrojů pro kontinuální měření je

- a) 6 hodin u stacionárních zdrojů při jmenovitém výkonu stacionárního zdroje, nebo
- b) u stacionárních zdrojů s periodickým, přerušovaným nebo šaržovitým způsobem výroby stanovena tak, že se jednorázové měření provádí po celou dobu trvání jednoho nebo více cyklů nebo šarží při jmenovitém výkonu stacionárního zdroje; trvá-li jeden cyklus nebo šarže méně než 4 hodiny včetně, zahrnuje jednorázové měření nejméně měření 3 cyklů nebo šarží, pokud je tato měření možné provést během jednoho dne; trvá-li jeden cyklus nebo šarže déle než 4 hodiny nebo není-li možné provést měření 3 cyklů nebo šarží během jednoho dne, měří se emise pouze po dobu trvání jednoho cyklu nebo šarže.

Pokud nelze u stacionárního zdroje dosáhnout z technických důvodů jmenovitého výkonu, provede se jednorázové měření při maximálním dosažitelném výkonu stacionárního zdroje.

(5) Minimální doba jednorázového měření podle § 3 odst. 3, s výjimkou stacionárních zdrojů **podle § 13** uvedených v odstavcích 6 a 7, a při jednorázovém měření za použití přístrojů pro kontinuální měření je

a) hodin při obvyklém provozním výkonu stacionárního zdroje, nebo

b) stacionárních zdrojů s periodickým, přerušovaným nebo šaržovitým způsobem výroby stanovena tak, že se jednorázové měření provádí po celou dobu trvání jednoho nebo více cyklů nebo šarží při obvyklém provozním výkonu zdroje; trvá-li jeden cyklus nebo šarže méně než 4 hodiny včetně, zahrnuje jednorázové měření nejméně měření 3 cyklů nebo šarží, pokud je tato měření možné provést během jednoho dne; trvá-li jeden cyklus nebo šarže déle než 4 hodiny nebo není-li možné provést měření 3 cyklů nebo šarží během jednoho dne, měří se emise pouze po dobu trvání jednoho cyklu nebo šarže.

(6) U spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně spalujících výhradně lehký topný olej, naftu, zemní plyn, degazační plyn, zkapalněný zemní plyn, vodík nebo zkapalněné ropné plyny a jejich směsi lze jednorázové měření oxidu uhelnatého a oxidů dusíku provádět potenciometricky přímým měřením přístroji s elektrochemickými články **nebo jinými přístroji pro kontinuální měření emisí**. V takovém případě se provádí nejméně

a) jednotlivá měření, každé v trvání minimálně 15 minut nepřetržitě s periodou ukládání měřené hodnoty rovnou nebo kratší než 30 sekund u stacionárního zdroje s neměnnými provozními podmínkami, provedená v časovém intervalu minimálně 45 minut, nebo

b) jednotlivých měření, každé v trvání minimálně 15 minut nepřetržitě s periodou ukládání měřené hodnoty rovnou nebo kratší než 30 sekund u stacionárního zdroje s proměnnými provozními podmínkami, provedených v časovém intervalu minimálně 90 minut.

(7) U stacionárního zdroje vybaveného technologií ke snižování emisí tuhých znečišťujících látek s výstupní koncentrací nižší než 50 mg.m⁻³ za provozních stavových podmínek a s emisním limitem stanoveným pro tuhé znečišťující látky se provádí 3 jednotlivá měření koncentrace tuhých znečišťujících látek. Doba odběru dílčích na sebe navazujících vzorků se přizpůsobí očekávaným koncentracím v souladu s požadavky této vyhlášky, technickými normami pro jednorázové měření a podmínkami stanovenými v povolení provozu, minimálně však v trvání nepřetržitě 30 minut pro každé dílčí měření.

(8) **Jednorázové měření emisí se u spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nižším než 50 MW provádí při stabilních provozních podmínkách a při reprezentativní a rovnoměrné zátěži, přičemž do výsledků jednorázového měření emisí se nezapočítávají hodnoty získané v době uvádění stacionárního zdroje do provozu a při jeho odstavení z provozu. V případě, že tyto zdroje používají více druhů paliv, se měření emisí provádí při spalování paliva nebo palivové směsi s pravděpodobně nejvyšší hodnotou emisí a v době, která je s ohledem na běžné provozní podmínky reprezentativní.**

§ 5

Vyhodnocení jednorázového měření

(K § 6 odst. 9 zákona)

(1) Výsledky jednorázového měření se vyhodnotí

a) při použití manuálních metod jako hodnota váženého průměru podle doby odběru jednotlivých vzorků za celé měření z výsledků jednotlivých měření vyjádřených po přepočtu na stanovené stavové a referenční podmínky,

b) při použití přístrojů pro kontinuální měření jako průměrné hodnoty za každých 30 minut měření vyjádřené po přepočtu na stanovené stavové a referenční podmínky a jako aritmetický průměr těchto hodnot za celé měření, nebo

c) při použití přístrojů s elektrochemickými články **nebo jiných přístrojů pro kontinuální měření emisí k měření podle § 4 odst. 6** jako průměrné hodnoty za každých 15 minut měření vyjádřené po přepočtu na stanovené stavové a referenční podmínky a jako aritmetický průměr těchto hodnot za celé měření.

(2) U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících nebezpečný odpad s instalovanou technologií ke snižování emisí je přepočet na referenční obsah kyslíku prováděn pouze tehdy, pokud zjištěný obsah kyslíku po dobu měření emisí překračuje stanovenou hodnotu referenčního obsahu kyslíku. U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad se nepoužije přepočet na referenční obsah kyslíku v případě jeho spalování v atmosféře obohacené kyslíkem.

(3) Vyhodnocení jednorázového měření obsahuje údaje o hmotnostní koncentraci znečišťující látky, jejím hmotnostním toku, měrné výrobní emisi zpracované tak, aby je bylo možno porovnat s emisními limity, a dále specifikaci provozních a stavových podmínek, za nichž bylo měření na stacionárních zdrojích provedeno.

(4) Hodnoty koncentrací PCDD, PCDF a polychlorovaných bifenyly se stanoví jako součty hodnot hmotnostních koncentrací jednotlivých PCDD, PCDF a polychlorovaných bifenyly vynásobených koeficienty ekvivalentů toxicity uvedenými v části II přílohy č. 1.

§ 6

Vyhodnocení plnění emisních limitů při jednorázovém měření

(K § 4 odst. 9 zákona)

Emisní limit se považuje za dodržенý, pokud

a) průměr výsledků jednotlivých měření koncentrace znečišťující látky za celé jednorázové měření emisí provedené podle § 4 odst. 3 až 7 je menší nebo roven hodnotě emisního limitu a současně každá hodnota koncentrace znečišťující látky zjištěná jednotlivým měřením je menší než 120 % emisního limitu; obdobně se hodnotí dodržení emisního limitu, je-li vyjádřen jinou měřitelnou veličinou než hmotnostní koncentrací znečišťující látky, a

b) u stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad žádná z hodnot koncentrací znečišťujících látek za dobu vzorkování těžkých kovů, PCDD a PCDF nepřekročí hodnoty specifických emisních limitů.

§ 7

Způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování kontinuálním měřením

(K § 6 odst. 9 zákona)

(1) Kontinuální měření, jeho kalibrace a ověřování správnosti jeho výsledků musí být reprezentativní a průkazné a použitá metoda měření a odběru vzorků musí co nejpřesněji odrážet skutečnost o úrovni znečišťování. Tyto požadavky se považují za splněné, je-li postupováno podle určených technických norem podle zákona o technických požadavcích na výrobky²⁾.

(2) Pro kontinuální měření emisí se používá přístroj umožňující stanovit hmotnostní koncentrace znečišťujících látek alespoň v intervalu od 10 % do 250 % specifického emisního limitu nebo v případě stacionárního zdroje vybaveného technologií ke snižování emisí tuhých znečišťujících látek alespoň v intervalu od 10 % do 250 % koncentrace garantované výrobcem této technologie.

(3) Hodnota 95% intervalu spolehlivosti jednotlivého naměřeného výsledku stanoveného postupem podle určené technické normy podle zákona o technických požadavcích na výrobky²⁾ nesmí na úrovni specifického emisního limitu překročit následující procentní podíly specifického emisního limitu: 10 % u oxidu uhelnatého, 20 % u oxidu siřičitého, 20 % u oxidu dusíku, 20 % u amoniaku, 30 % u tuhých znečišťujících látek, 30 % u celkového organického uhlíku, 40 % u chlorovodíku, 40 % u fluorovodíku, 40 % u sulfanu a 40 % u sirouhlíku. U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad je tímto emisním limitem hodnota denního emisního limitu.

§ 8

Vyhodnocení kontinuálního měření

(K § 6 odst. 9 zákona)

(1) Pro vyhodnocení kontinuálního měření emisí se použije tento postup

a) až hodnot naměřených v intervalech ne kratších než 1 minuta se jako aritmetický průměr středních hodnot zaznamenaných po dobu nejméně 20 minut ze sledovaného 30minutového intervalu vypočte půlhodinová průměrná hodnota koncentrace příslušné znečišťující látky při stanovených stavových podmínkách, resp. také 10minutová průměrná hodnota oxidu uhelnatého u stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad; za půlhodinovou průměrnou hodnotu se považuje aritmetický průměr minutových středních hodnot zaznamenaných po dobu nejméně 20 minut ze sledovaného 30minutového intervalu, za 10minutovou průměrnou hodnotu se považuje aritmetický průměr minutových středních hodnot,

b) až půlhodinových průměrných hodnot koncentrace se vypočte průměrná denní hodnota koncentrace znečišťující látky a překročení emisního limitu se zaznamená,

c) až stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad nesmí být pro získání platných denních průměrných hodnot vypuštěno více než 5 půlhodinových průměrných hodnot z důvodů poruchy nebo údržby systému kontinuálního měření za den,

d) až pro získání validovaných průměrných půlhodinových a 10minutových průměrných hodnot se odečte od naměřeného výsledku hodnota stanovená postupem podle § 9 odst. 7. Validované průměrné hodnoty a z nich vypočtené průměrné denní hodnoty koncentrací se použijí pouze pro vyhodnocení plnění emisních limitů podle § 9 odst. 1, 2, 4 a 5.

(2) Pro vyhodnocení kontinuálního měření objemového toku odpadního plynu se použije tento postup

a) až hodnot naměřených v intervalech ne kratších než 1 minuta se vypočte půlhodinová průměrná hodnota objemového toku odpadního plynu při stanovených stavových podmínkách; za půlhodinovou průměrnou hodnotu se považuje aritmetický průměr minutových středních hodnot zaznamenaných po dobu nejméně 20 minut ze sledovaného 30minutového intervalu a

b) až půlhodinových průměrných hodnot objemového toku odpadního plynu a denní doby provozu stacionárního zdroje se vypočte celkový objem odpadního plynu při stanovených stavových a referenčních podmínkách vypuštěného do ovzduší za den .

(3) U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad se nepoužije přepočítání na referenční obsah kyslíku v případě spalování v atmosféře obohacené kyslíkem. Pokud jsou emise znečišťujících látek sníženy čištěním odpadního plynu u stacionárního zdroje tepelně zpracovávajícího nebezpečný odpad, provede se přepočítání na obsah kyslíku pouze tehdy, pokud měřený obsah kyslíku ve stejném období, v němž proběhlo měření znečišťujících látek, překračuje příslušný referenční obsah kyslíku.

(4) Denní výsledky kontinuálního měření emisí jsou uchovávány elektronicky a jsou vytištěny v případech, kdy dokumentují překročení emisního limitu. V první pracovní den následující po skončení kalendářního roku jsou zpracovány souhrnné výsledky za kalendářní rok, které jsou uchovávány v elektronické podobě.

§ 9

Vyhodnocení plnění emisních limitů při kontinuálním měření

(K § 4 odst. 9 zákona)

(1) Emisní limit při kontinuálním měření emisí na spalovacích stacionárních zdrojích, s výjimkou stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad, je považován za splněný, pokud jsou splněny tyto podmínky

a) žádná platná měsíční průměrná hodnota nepřekročí hodnotu specifického emisního limitu,

b) žádná platná denní průměrná hodnota nepřekročí 110 % hodnoty specifického emisního limitu nebo v případě spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 50 MW a spalujícím pouze černé uhlí žádná denní průměrná hodnota nepřekročí 150 % hodnoty specifického emisního limitu a

c) žádná platná půlhodinová průměrná hodnota nepřekročí 200 % hodnoty specifického emisního limitu.

(2) Emisní limit při kontinuálním měření emisí na stacionárních zdrojích tepelně zpracovávajících odpad je považován za splněný, pokud jsou splněny tyto podmínky

a) žádná z platných denních průměrných hodnot nepřekročí hodnoty specifických emisních limitů,

b) žádná z platných půlhodinových průměrných hodnot nebo v případech, kdy je to relevantní, 97 % ze všech půlhodinových průměrných hodnot v kalendářním roce nepřekročí žádnou hodnotu specifických emisních limitů,

c) 97 % všech denních průměrných hodnot koncentrací oxidu uhelnatého v kalendářním roce nepřekročí hodnotu specifického emisního limitu,

d) 95 % desetiminutových průměrných hodnot nebo všechny půlhodinové průměrné hodnoty koncentrací oxidu uhelnatého za období 24 hodin nepřekročí specifické emisní limity; u zdrojů, v nichž teplota plynu ze spalovacího procesu dosahuje nejméně 1 100 °C po dobu alespoň dvou sekund, může být použito pro vyhodnocení desetiminutových průměrů sedmidenní hodnotící období a

e) až kalendářní rok není z důvodů poruchy nebo údržby systému kontinuálního měření vypuštěno více než 10 platných denních průměrných hodnot.

Podmínky uvedené pod písmeny b), c) a d) se vztahují pouze na spalovny odpadu.

(3) Emisní limit při kontinuálním měření emisí na stacionárních zdrojích používajících organická rozpouštědla se považuje za splněný, pokud jsou splněny tyto podmínky

- a) žádná z denních průměrných hodnot nepřekročí hodnoty specifických emisních limitů a
- b) žádný hodinový průměr nepřekročí 150 % hodnoty specifických emisních limitů.

(4) Emisní limit při kontinuálním měření emisí na stacionárních zdrojích vyrábějících oxid titaničitý je považován za splněný, pokud žádná platná hodnota na úrovni doby průměrování stanovené v části 5.2.9. a 5.2.10. přílohy č. 8 k této vyhlášce nepřekročí zde stanovenou hodnotu emisního limitu.

(5) U stacionárních zdrojů neuvedených v odstavcích 1 až 4 je emisní limit považován za splněný, pokud jsou současně splněny tyto podmínky

- a) žádná roční průměrná hodnota koncentrace, měrné výrobní emise nebo jiného parametru, kterým je vyjádřen emisní limit, nepřekročí hodnotu specifického emisního limitu,
- b) žádná denní průměrná hodnota koncentrace nepřekročí 120 % hodnoty specifického emisního limitu a
- c) žádná platná půlhodinová průměrná hodnota koncentrace nepřekročí 200 % hodnoty specifického emisního limitu.

(6) Do hodnot rozhodných pro posouzení dodržení emisního limitu se nezahrnují údaje zjištěné v době uvádění stacionárního zdroje do provozu, v době jeho odstavení z provozu nebo při odstraňování poruchy, popřípadě havárie. Délka přípustné doby trvání těchto stavů musí být uvedena v provozním řádu. Za uvádění stacionárního zdroje do provozu a jeho odstavení z provozu se nepovažují zahajování a ukončování cyklů u stacionárních zdrojů s periodickým, přerušovaným nebo šaržovitým způsobem výroby.

(7) Při posuzování plnění emisních limitů se za průměrné hodnoty uvedené v odstavci 1 písm. a) až c), v odstavci 2 písm. a) až c), v odstavci 4 a v odstavci 5 písm. a) až c) považují validované hodnoty podle § 8 odst. 1, které se získají z naměřených půlhodinových nebo desetiminutových výsledků odečtením následujícího procentního podílu hodnoty těchto výsledků: 10 % u oxidu uhelnatého, 20 % u oxidu siřičitého, 20 % u oxidů dusíku, 20 % u amoniaku, 30 % u tuhých znečišťujících látek, 30 % u celkového organického uhlíku, 40 % u chlorovodíku, 40 % u fluorovodíku, 40 % u sulfanu a 40 % u sirouhlíku. U naměřených výsledků vyšších, než je hodnota emisního limitu, se odečte výše uvedený procentní podíl hodnoty specifického emisního limitu. U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad je tímto emisním limitem hodnota denního emisního limitu.

(8) Při hodnocení dodržení emisního limitu se nepřihlíží k výpadkům kontinuálního měření, nepřekročí-li 5 % celkové provozní doby stacionárního zdroje v kalendářním roce. To neplatí pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad.

(9) K vyhodnocení plnění specifického emisního limitu stanoveného pro stacionární zdroj na základě závěrů o nejlepších dostupných technikách se namísto období uvedených v odstavci 5 použijí období uvedená v těchto závěrech o nejlepších dostupných technikách, za použití vztažných podmínek uvedených tamtéž, a to od data platnosti stanoveného v povolení provozu. Je-li v těchto případech specifický emisní limit definován pouze jako roční průměr, nesmí současně žádná platná denní průměrná hodnota koncentrace za daných vztažných podmínek překročit 120 % hodnoty specifického emisního limitu.

(10) Do hodnot rozhodných pro posouzení dodržení emisního limitu se nezahrnují údaje zjištěné v době měření emisí, které je prováděno v souladu s povolením podle jiného právního předpisu⁶⁾ za účelem získání informací o úrovni znečišťování pro stanovení podmínek provozu. Stanovená přípustná doba trvání tohoto stavu nesmí překročit 24 hodin za kalendářní rok.

§ 10

Způsob zjišťování tmavosti kouře

(K § 4 odst. 9 zákona)

(1) Pro zjišťování tmavosti kouře se používá Ringelmannova stupnice, která sestává ze 6 čtvercových polí tvořených pravouhloú sítí černých čar o tloušťce a hustotě sítě na bílém podkladě odpovídajícím následujícím stupňům tmavosti kouře:

- a) stupeň 0 odpovídá 0 % černé barvy na bílém podkladě s definovanou odrazivostí světla 80 %,
- b) stupeň 1 odpovídá 20 % černé barvy na bílém podkladě,
- c) stupeň 2 odpovídá 40 % černé barvy na bílém podkladě,
- d) stupeň 3 odpovídá 60 % černé barvy na bílém podkladě,
- e) stupeň 4 odpovídá 80 % černé barvy na bílém podkladě,
- f) stupeň 5 odpovídá 100 % černé barvy na bílém podkladě.

(2) Stupeň 5 Ringelmannovy stupnice slouží pro ověření jejich optických vlastností. Černá barva použitá k tisku stupnice musí mít odrazivost světla 5 %.

(3) Pro platnost měření tmavosti kouře musí být dodrženy následující podmínky:

- a) směr kouřové vlečky vystupující z komína je přibližně v pravém úhlu na směr pozorování,
- b) pozadí kouřové vlečky tvoří rozptýlené světlo oblohy během dne; měření nelze provádět proti slunci, proti zástavbě nebo okolnímu terénu a
- c) Ringelmannovu stupnici drží pozorovatel ve volně natažené paži tak, že se síť jednotlivých polí slije do rozdílných stupňů šedé barvy.

(4) Při vyhodnocení měření tmavosti kouře se Ringelmannova stupnice porovná s kouřovou vlečkou v místě výstupu kouře z koruny komína a určí se stupeň tmavosti kouře. Při měření se provádí postupně 30 stanovení stupně tmavosti kouře v pravidelných půlminutových intervalech. Délka jednoho odečtu činí 5 sekund. Měření se vyhodnotí jako průměrná tmavost kouře z 30 odečtů. Do vyhodnocení se nezohledňuje doba uvádění spalovacího stacionárního zdroje do provozu v trvání nejdéle 30 minut, pokud není v povolení provozu stanoveno jinak.

§ 11

Vyhodnocení plnění přípustné tmavosti kouře

(K § 4 odst. 9 zákona)

Přípustná tmavost kouře je považována za dodrženu, pokud průměrná tmavost kouře není tmavší než stupeň 2 Ringelmannovy stupnice nebo jiné barvy.

§ 12

Způsob zjišťování úrovně znečišťování výpočtem

(K § 6 odst. 9 zákona)

(1) Výpočet za účelem zjištění emisí se provádí jednou za kalendářní rok jedním z těchto způsobů

a) bilancí technologického procesu jako rozdíl mezi hmotností znečišťující látky do procesu vstupující a hmotností znečišťující látky z procesu vystupující jinými cestami než emisí do vnějšího ovzduší (dále jen „hmotnostní bilance“),

b) jako součin emisního faktoru uvedeného pro odpovídající skupinu stacionárních zdrojů ve Věstníku Ministerstva životního prostředí a počtu jednotek příslušné vztažné veličiny na stacionárním zdroji v požadovaném časovém úseku, nebo

c) jako součin měrné výrobní emise stanovené jednorázovým autorizovaným měřením a příslušné vztažné veličiny, pokud je tak stanoveno v povolení provozu.

(2) U stacionárních zdrojů uvedených v části II přílohy č. 5 se hmotnostní bilance pro těkavé organické látky provádí podle části IV přílohy č. 5.

ČÁST TŘETÍ SPALOVÁNÍ PALIV

§ 13

Obecná ustanovení ke spalování paliv

Tato část vyhlášky se vztahuje na spalovací stacionární zdroje, v nichž jsou spalována paliva, s výjimkou

a) stacionárních zdrojů, v nichž se spaliny používají pro přímý ohřev, pro sušení, pro vypalování nebo pro jinou tepelnou úpravu předmětů nebo materiálů,

b) stacionárních zdrojů pro dodatečné spalování, určené k čištění odpadních plynů spalováním, nejsou-li provozovány jako nezávislé spalovací stacionární zdroje,

c) stacionárních zdrojů pro regeneraci katalyzátorů katalytického štěpení,

d) stacionárních zdrojů pro zpracování sulfanu na síru,

e) reaktorů užívaných v chemickém průmyslu,

f) koksárenských baterií,

g) stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad, který není biomasou podle § 2 písm. a),

h) pohnávacích větrů vysokých pecí,

i) plynových turbín a plynových motorů umístěných na těžebních plošinách,

j) krematorií,

k) stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW včetně.

§ 14

Specifické emisní limity

(K § 4 odst. 9 zákona)

(1) Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 7. lednem 2013 a byly uvedeny do provozu nejpozději 7. ledna 2014, jsou uvedeny v tabulce 1 části I přílohy č. 2 k této vyhlášce.

(2) Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014, jsou uvedeny v tabulce 2 části I přílohy č. 2 k této vyhlášce. Tyto specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky se použijí také pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, u nichž došlo ke změně, která může mít dopad na životní prostředí.

(3) Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 0,3 MW a nižším než 50 MW jsou stanoveny v části II přílohy č. 2 k této vyhlášce.

(4) Pro spalovací stacionární zdroje, v nichž jsou současně nebo střídavě spalovány dva nebo více druhů paliv, se hodnoty specifických emisních limitů stanoví výpočtem uvedeným v části III přílohy č. 2 k této vyhlášce. Použití jiných druhů paliv při uvádění stacionárního zdroje do provozu nebo při stabilizaci hoření, definované v provozním řádu, se nepovažuje za spalování více druhů paliv.

§ 15

Technické podmínky provozu

(K § 4 odst. 9 zákona)

(1) U spalovacích stacionárních zdrojů podle § 4 odst. 6 zákona musí být plněn alespoň minimální poměr hmotnosti síry odloučené v místě spalovacího stacionárního zdroje v daném časovém úseku k hmotnosti síry obsažené v palivu, které bylo do spalovacího stacionárního zdroje přivedeno a ve stejném časovém úseku spáleno (dále jen „stupeň odsíření“). Stupeň odsíření se považuje za splněný, pokud vyhodnocení provedených měření prokáže, že všechny průměrné hodnoty stupně odsíření za daný kalendářní měsíc dosáhly stanoveného stupně. Do hodnot rozhodných pro posouzení dodržení minimálního stupně odsíření se nezahrnují údaje zjištěné v době uvádění stacionárního zdroje do provozu, v době jeho odstavení z provozu nebo při odstraňování poruchy nebo havárie.

(2) Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, jsou stanoveny v tabulce 1 části IV přílohy č. 2 k této vyhlášce.

(3) Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, mezi 27. listopadem 2002 a 7. lednem 2013 nebo byly uvedeny do provozu mezi 27. listopadem 2003 a 7. lednem 2014, jsou stanoveny v tabulce 2 části IV přílohy č. 2 k této vyhlášce.

(4) Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014, jsou stanoveny v tabulce 3 části IV přílohy č. 2 k této vyhlášce.

(5) Dřevotřísku, překližku, dřevovláknitou desku nebo jiné lepené dřevo lze spalovat pouze ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 3 MW a vyšším, a to pouze v případě, že neobsahují halogenované organické sloučeniny nebo těžké kovy v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo povrchových úprav. V místě, kde toto palivo vzniká ve formě vedlejšího produktu výroby, jej lze spalovat také ve spalovacím stacionárním zdroji o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 3 MW vybaveném automatickým dávkováním paliva a automatickým řízením spalovacího procesu.

(6) Spalovací stacionární zdroje se uvádí do provozu a odstavují z provozu v co nejkratší možné době. Tento požadavek se považuje za splněný, pokud je dodržena doba uvádění do provozu a odstavování z provozu stanovená podle rozhodnutí Evropské komise vydaného podle článku 41 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU.

§ 16

Způsob stanovení počtu provozních hodin

(K § 6 odst. 9 zákona)

(1) U spalovacího stacionárního zdroje se provozní hodiny stanoví jako doba vyjádřená v hodinách, během níž je stacionární zdroj ve stabilizovaném provozu. Do této doby se nezapočítává doba uvádění spalovacího stacionárního zdroje do provozu a doba jeho odstavování z provozu, které se stanoví v provozním řádu.

(2) U spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším se doba jejich uvádění do provozu a doba jejich odstavování z provozu stanovují postupem podle rozhodnutí Evropské komise vydaným podle článku 41 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU.

ČÁST ČTVRTÁ POŽADAVKY NA KVALITU PALIV

§ 17

Požadavky na kvalitu paliv a způsob prokazování jejich plnění

(K § 16 odst. 8 zákona)

(1) Požadavky na kvalitu paliv jsou stanoveny v části I přílohy č. 3 k této vyhlášce.

(2) Prokazování plnění požadavků na kvalitu paliva se provádí doklady o analýzách odebraných vzorků paliva provedených osobou akreditovanou vnitrostátním akreditačním orgánem pověřeným podle jiného právního předpisu²⁾. Postupy pro odběr vzorků a provádění analýz musí být reprezentativní a průkazné a musí co nejpřesněji odrážet skutečnou kvalitu paliva. Tyto postupy se považují za splněné, je-li postupováno podle určených technických norem podle zákona o technických požadavcích na výrobky²⁾.

§ 18

Ohlašování údajů o kvalitě paliv

(K § 16 odst. 8 zákona)

(1) Ohlašování údajů o kvalitě paliv podle § 16 odst. 1 zákona se vztahuje na těžký topný olej, plynový olej a na pevná paliva určená pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW včetně, **pro která jsou stanoveny požadavky na kvalitu paliv v příloze č. 3 k této vyhlášce.**

(2) Náležitosti hlášení o kvalitě paliv jsou stanoveny v části II přílohy č. 3 k této vyhlášce.

ČÁST PÁTÁ TEPELNÉ ZPRACOVÁNÍ ODPADU

§ 19

Obecná ustanovení k tepelnému zpracování odpadu

Tato část vyhlášky se vztahuje na stacionární zdroje, v nichž je tepelně zpracováván odpad, s výjimkou stacionárních zdrojů, v nichž je tepelně zpracováván pouze odpad spadající pod definici biomasy podle § 2 písm. a), radioaktivní odpad, těla uhynulých zvířat nebo odpad vznikající při průzkumu a těžbě ložisek ropy a zemního plynu z námořních zařízení a spalovaný na palubě těchto zařízení. **Tato část vyhlášky se nevztahuje na tepelné zpracování odpadu prováděné výhradně za účelem výzkumu a vývoje nebo zkoušení nových procesů tepelného zpracování odpadu, pokud je množství zpracovaného odpadu menší než 50 t za rok a cílem je zlepšení procesu tepelného zpracování odpadu.**

§ 20

Specifické emisní limity a technické podmínky provozu

(K § 4 odst. 9 zákona)

(1) Specifické emisní limity pro spalovny odpadu a stavové a vztažné podmínky jsou stanoveny v bodu 1. části I přílohy č. 4 k této vyhlášce.

(2) Způsob stanovení specifických emisních limitů a stavových a vztažných podmínek pro tepelné zpracování odpadu ve stacionárním zdroji jiném než spalovna odpadu je stanoven v bodu 2. části II přílohy č. 4 k této vyhlášce.

(3) U spalovacích stacionárních zdrojů podle § 4 odst. 6 zákona, které tepelně zpracovávají odpad společně s palivem, musí být namísto emisního limitu pro oxid siřičitý plněn alespoň stupeň odsíření stanovený v části IV přílohy č. 2. Požadované stupně odsíření se považují za splněné, pokud jsou splněny podmínky stanovené v § 15 odst. 1.

(4) Technické podmínky provozu pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad jsou stanoveny v části II přílohy č. 4 k této vyhlášce.

ČÁST ŠESTÁ NAKLÁDÁNÍ S TĚKAVÝMI ORGANICKÝMI LÁTKAMI

§ 21

Obecná ustanovení k nakládání s těkavými organickými látkami

Pro účely této vyhlášky se těkavé organické látky dělí na

- a) těkavé organické látky, které jsou klasifikovány jako látky karcinogenní, mutagenní a toxické pro reprodukci a jimž jsou přiřazeny standardní věty o nebezpečnosti H340, H350, H350i, H360D nebo H360F, nebo které musí být těmito větami označovány,
- b) halogenované těkavé organické látky, jimž jsou přiřazeny standardní věty o nebezpečnosti H341 nebo H351, nebo které musí být těmito větami označovány,
- c) těkavé organické látky, které nespádají pod písmeno a) nebo b).

§ 22

Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu

(K § 4 odst. 9 zákona)

(1) Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel, jsou uvedeny v příloze č. 5 k této vyhlášce.

(2) Specifické emisní limity a technické podmínky provozu pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k nakládání s benzinem, jsou stanoveny v příloze č. 6 k této vyhlášce.

§ 23

Požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek

(K § 18 odst. 4 zákona)

(1) Seznam vybraných barev, laků a výrobků pro opravy nátěru vozidel podle § 18 zákona (dále jen „vybrané výrobky“) je uvedený v části I přílohy č. 7 k této vyhlášce.

(2) Limitní hodnoty obsahu organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin, s výjimkou methanu, jejichž počáteční bod varu je menší nebo roven 250 °C, při normálním atmosférickém tlaku 101,3 kPa ve vybraných výrobcích (dále jen „těkavá organická látka ve vybraném výrobku“), jsou stanoveny v části II přílohy č. 7 k této vyhlášce.

(3) Analytické metody pro stanovení obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích jsou uvedeny v části III přílohy č. 7 k této vyhlášce.

(4) Vybrané výrobky jsou opatřeny štítkem s označením

- a) kategorie a subkategorie vybraného výrobku podle části II přílohy č. 7,
- b) limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek ve vybraném výrobku v g/l podle části II přílohy č. 7 a
- c) maximálního obsahu těkavých organických látek ve vybraném výrobku ve stavu připraveném k použití v g/l.

(5) U vybraných výrobků, u nichž se před použitím přidávají organická rozpouštědla, se limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek uvedené v části II přílohy č. 7 vztahují na výrobek ve stavu, ve kterém je připraven k použití. Za část obsahu těkavých organických látek se u vybraných výrobků nepovažuje hmotnost těkavých organických látek, které během zasychání chemicky reagují za vzniku ochranného filmu nátěrové hmoty.

(6) Výrobky podle § 16 odst. 3 zákona jsou na štítku nebo v průvodní technické dokumentaci označeny

- a) údajem o celkovém obsahu těkavých organických látek dle § 2 písm. m) zákona ve výrobku vyjádřeným hmotnostním zlomkem nebo v hmotnostních procentech a
- b) případě nátěrových hmot, adhesivních materiálů nebo tiskařských barev uvedených v příloze č. 5 také údajem o obsahu látek ve výrobku, které po odpaření vody nebo těkavých organických látek ztuhnou (dále jen „netěkavé látky“) v hmotnostních nebo objemových procentech a o hustotě výrobku v g/cm³, pokud je předchozí údaj uveden v objemových procentech.

ČÁST SEDMÁ OSTATNÍ STACIONÁRNÍ ZDROJE

§ 24

Specifické emisní limity a technické podmínky provozu

(K § 4 odst. 9 zákona)

(1) Specifické emisní limity, stavové a vztažné podmínky a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů neuvedených v částech třetí, páté a šesté (dále jen „ostatní stacionární zdroje“) jsou uvedeny v příloze č. 8 k této vyhlášce.

(2) Způsob stanovení specifických emisních limitů pro látky obtěžující zápachem je uveden v příloze č. 17 k této vyhlášce.

ČÁST OSMÁ OBECNÉ EMISNÍ LIMITY A OBSAHOVÉ NÁLEŽITOSTI DOKUMENTŮ

§ 25

Obecné emisní limity (K § 4 odst. 9 zákona)

Obecné emisní limity pro koncentrace znečišťujících látek při tlaku 101,325 kPa a teplotě 273,15 K ve vlhkém plynu jsou stanoveny v příloze č. 9 k této vyhlášce.

§ 26

Obsahové náležitosti dokumentů (K § 12 odst. 8 a § 17 odst. 7 zákona)

- (1) Náležitosti provozní evidence jsou stanoveny v příloze č. 10 k této vyhlášce.
- (2) Náležitosti souhrnné provozní evidence jsou stanoveny v příloze č. 11 k této vyhlášce.
- (3) Náležitosti provozního řádu jsou stanoveny v příloze č. 12 k této vyhlášce.
- (4) Náležitosti odborného posudku jsou stanoveny v příloze č. 13 k této vyhlášce.
- (5) Náležitosti protokolu o jednorázovém měření jsou stanoveny v příloze č. 14 k této vyhlášce.
- (6) Náležitosti rozptylové studie jsou stanoveny v příloze č. 15 k této vyhlášce.

(7) Náležitosti dokladu o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, jsou stanoveny v příloze č. 18 k této vyhlášce.

ČÁST DEVÁTÁ KOMPENZAČNÍ OPATŘENÍ

§ 27

Způsob uplatnění kompenzačních opatření (K § 12 odst. 8 zákona)

(1) Kompenzační opatření se uloží u stacionárního zdroje a pozemní komunikace uvedené v § 11 odst. 1 písm. b) zákona v případě, že by jejich umístěním došlo k nárůstu úrovně znečištění o více než 1 % emisního limitu pro znečišťující látku s dobou průměrování 1 kalendářní rok.

(2) Pro účely vyhodnocování kompenzačního opatření jsou v příloze č. 16 k této vyhlášce stanoveny koeficienty významnosti příspěvku zdroje ke znečištění ovzduší (dále jen „koeficient významnosti“), a to v závislosti na efektivní výšce zdroje.

(3) Kompenzační opatření je uplatněno dostatečným způsobem, pokud je snížení součinu změny množství vypouštěné znečišťující látky v tunách za rok a koeficientu významnosti stacionárních nebo mobilních zdrojů, na nichž se realizuje kompenzační opatření, větší nebo rovno součinu změny množství vypouštěné znečišťující látky v tunách za rok a koeficientu významnosti nově umístovaného stacionárního zdroje nebo mobilních zdrojů na posuzované pozemní komunikaci.

(4) V případě uplatnění kompenzačního opatření formou izolační zeleně, čištění komunikací nebo jiných obdobných opatření se neuvažuje při hodnocení kompenzačního opatření podle odstavce 3 o vypouštění znečišťujících látek do ovzduší, ale o odstraněném znečištění.

ČÁST DESÁTÁ USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

Přechodná ustanovení

§ 28

(1) U stacionárních zdrojů, u nichž na základě § 3 nově vzniká nebo se zvyšuje četnost jednorázového měření emisí na měření jedenkrát ročně, se první měření provede nejpozději do 31. prosince 2013.

(2) U stacionárních zdrojů, u nichž bylo v roce 2012 provedeno jednorázové měření emisí podle dosavadní právní úpravy, se toto měření započítává do četnosti měření podle požadavků stanovených v této vyhlášce.

(3) U metod a postupů pro měření emisí uvedených pod body 11. a 12. v části II přílohy č. 1 je akreditace vyžadována od 1. září 2013.

(4) Údaje souhrnné provozní evidence podle přílohy č. 11 se ohlašují poprvé za rok 2013. Údaje souhrnné provozní evidence za rok 2012 se ohlašují podle dosavadní právní úpravy, a to do 31. března 2013.

(5) Pro Lepolovy pece a dlouhé rotační pece může krajský úřad do 1. ledna 2016 povolit výjimku z plnění emisních limitů pro oxidy dusíku stanovených v příloze č. 4, pokud emisní limit stanovený v povolení provozu nepřekročí 800 mg.m⁻³.

(6) Těkavé organické látky, které jsou klasifikovány jako látky karcinogenní, mutagenní a toxické pro reprodukci a jimž jsou přiřazeny standardní věty o nebezpečnosti H340, H350, H350i, H360D nebo H360F, s výjimkou benzínu, mohou být do 31. května 2015 zároveň označeny větami označujícími specifickou rizikovost R45, R46, R49, R60 nebo R61. Halogenované těkavé organické látky, jimž jsou přiřazeny standardní věty o nebezpečnosti H341 nebo H351, mohou být do 31. května 2015 zároveň označeny větami označujícími specifickou rizikovost R40 nebo R68.

(7) (Bod zrušen vyhl. č. 155/2014 Sb. k 1.8.2014).

(8) Do 31. prosince 2015 se namísto § 9 odst. 1 při kontinuálním měření u spalovacích stacionárních zdrojů, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před nabytím účinnosti této vyhlášky, emisní limit považuje za splněný, jestliže jsou v průběhu kalendářního roku splněny tyto podmínky

a) roční průměr denních průměrných hodnot je nižší než hodnota emisního limitu,

b) 95 % všech půlhodinových průměrných hodnot je nižší než 120 % hodnoty emisního limitu,

c) všechny půlhodinové průměrné hodnoty jsou nižší než dvojnásobek hodnoty emisního limitu a

d) žádná z měsíčních průměrných hodnot nepřesáhne emisní limit a pro oxid siřičitý a tuhé znečišťující látky 97 % a pro oxidy dusíku 95 % všech 48hodinových průměrných hodnot nepřesáhne 110 % emisního limitu; 48hodinovou průměrnou hodnotou se rozumí aritmetický průměr dvou platných po sobě jdoucích denních průměrných hodnot; pro výpočet 48hodinové průměrné hodnoty se použijí denní průměrné hodnoty počínaje 1. lednem a konče 31. prosincem kalendářního roku, přičemž pro výpočet 48hodinové průměrné hodnoty může být každý ze dnů v roce použit pouze jednou; osamocené denní průměry v průběhu roku se pro výpočet 48hodinové průměrné hodnoty nesčítají.

§ 29

(1) Specifické emisní limity stanovené v § 14 odst. 1 se uplatní od 1. ledna 2016. Do 31. prosince 2015 platí pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, specifické emisní limity stanovené v tabulce 3 části I přílohy č. 2 a pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů mezi 27. listopadem 2002 a 7. lednem 2013 nebo byly uvedeny do provozu mezi 27. listopadem 2003 a 7. lednem 2014, specifické emisní limity stanovené v tabulce 4 části I přílohy č. 2.

(2) Minimální stupně odsíření stanovené v tabulce 1 části IV přílohy č. 2 se pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, se uplatní od 1. ledna 2016. Do 31. prosince 2015 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje minimální stupně odsíření stanovené v tabulce 4 části IV přílohy č. 2.

(3) Minimální stupně odsíření stanovené v tabulce 2 části IV přílohy č. 2 se pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů mezi 27. listopadem 2002 a 7. lednem 2013 nebo byly uvedeny do provozu mezi 27. listopadem 2003 a 7. lednem 2014, uplatní od 1. ledna 2016. Do 31. prosince 2015 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje minimální stupně odsíření stanovené v tabulce 5 části IV přílohy č. 2.

(4) Specifické emisní limity uvedené v tabulkách 2.1.2, 2.2.2 a 2.3.2 části II přílohy č. 2 se u spalovacích stacionárních zdrojů spalujících plynná paliva uplatní od 1. ledna 2020. Do 31. prosince 2019 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje emisní limity uvedené v tabulkách 1.1.2, 1.2.2 a 1.3.2 části II přílohy č. 2.

ČÁST JEDENÁCTÁ ÚČINNOST

§ 30

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. prosince 2012.

Ministr:

Mgr. Chalupa v. r.

Článek II vyhl. č. 155/2014 Sb. zní:

Čl. II

Přechodné ustanovení

Ustanovení § 8 odst. 1 písm. d) a § 9 odst. 6 vyhlášky č. 415/2012 Sb. se uplatní nejdříve od 1. ledna 2016, nejde-li o stacionární zdroj tepelně zpracovávající odpad nebo spalovací stacionární zdroj, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu 7. ledna 2013 nebo později nebo byl uveden do provozu po 7. lednu 2014. Pro spalovací stacionární zdroje využívající některý z přechodných režimů podle § 37, 38 nebo 39 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění zákona č. 87/2014 Sb., se § 8 odst. 1 písm. d) a § 9 odst. 6 vyhlášky č. 415/2012 Sb. uplatní až po skončení využití těchto režimů.

Článek II vyhl. č. 452/2017 Sb. zní:

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Specifické emisní limity stanovené v tabulkách 3.1.2, 3.2.2 a 3.3.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, se u spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 5 MW, uvedených do provozu před 20. prosincem 2018, které dodávají alespoň 50 % užitého tepla, stanoveno jako klouzavý průměr za období 5 let, v podobě páry či teplé nebo horké vody do veřejné sítě dálkového vytápění, uplatní od 1. ledna 2030. Do 31. prosince 2029 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje specifické

emisní limity stanovené v tabulkách 2.1.2, 2.2.2 a 2.2.3 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, s výjimkou emisního limitu pro SO₂, který nesmí být vyšší než 1 100 mg.m⁻³.

2. Specifické emisní limity stanovené v tabulkách 2.3.2 a 3.3.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, se u plynových turbín o jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 5 MW, uvedených do provozu před 20. prosincem 2018 a u plynových turbín, které byly uvedeny do provozu nejpozději 20. prosince 2018, používaných k pohonu plynových kompresorů nezbytných pro zajištění bezpečnosti vnitrostátních plynárenských přepravních soustav uplatní od 1. ledna 2030. Do 31. prosince 2029 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje specifické emisní limity stanovené v tabulce 1.3.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

3. Specifické emisní limity VOC_E pro činnosti s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 200 t za rok uvedené v bodech 1.1., 1.2., 4.7. a 7., dále specifické emisní limity VOC_F pro činnosti s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 200 t za rok uvedené v bodě 4.2., 6. a 7. a specifický emisní limit TOC pro činnost s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 200 t za rok uvedený v bodě 6. přílohy č. 5 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, se uplatní od 1. ledna 2019. Do té doby se pro tyto činnosti použijí emisní limity podle dosavadní právní úpravy.

4. Zjišťování úrovně znečišťování výpočtem stanovené v bodu 4.5. části II přílohy č. 8 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, provádí provozovatel poprvé za rok 2019. Toto přechodné ustanovení se nevztahuje na provozovatele kamenolomu.

5. Specifické emisní limity stanovené v tabulkách 2.2.2 a 3.2.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, pro pístové spalovací motory o jmenovitém tepelném příkonu 5 MW a nižším spalující skládkový plyn se uplatní od 1. ledna 2030. Do 31. prosince 2029 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje emisní limity stanovené v tabulce 1.2.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

6. Údaje souhrnné provozní evidence za rok 2017 se ohlašují podle dosavadní právní úpravy.

Příloha č. 1 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Metody a postupy pro měření emisí, u kterých je vyžadováno osvědčení o akreditaci, a koeficienty ekvivalentu toxicity PCDD, PCDF a polychlorovaných bifenyly

Část I

Metody a postupy pro měření emisí, u kterých je vyžadováno osvědčení o akreditaci

Číslo	Název zkoušky	Metoda stanovení
1.	Stanovení rychlosti proudění a objemového toku odpadního plynu	Měření rychlosti proudění a průřezu
2.	Stanovení vlhkosti odpadního plynu	Kondenzační metoda Adsorpční metoda
3.	Stanovení koncentrace kyslíku	Metoda paramagnetická Elektrochemický článek (tuhý elektrolyt)
4.	Stanovení hmotnostní koncentrace plyných znečišťujících látek automatizovanými analyzátory (oxid siřičitý, oxidy dusíku, oxid uhelnatý)	Spektroskopie Chemiluminiscence
5.	Stanovení úhrnné hmotnostní koncentrace organických látek vyjádřených jako celkový organický uhlík automatizovanými analyzátory	Plamenoionizační detekce
6.	Stanovení koncentrace organických látek	Plynová chromatografie
7.	Stanovení hmotnostní koncentrace tuhých znečišťujících látek	Gravimetrie
8.	Stanovení koncentrace pachových látek dynamickou olfaktometrií	Dynamická olfaktometrie
9.	Odběr vzorků pro stanovení těžkých kovů	Izokinetický odběr a absorpce do kapaliny
10.	Odběr vzorků pro stanovení persistentních organických látek	Metoda filtračně-kondenzační Metoda zředovací Metoda s chlazenou sondou
11.	Odběr vzorků pro stanovení oxidu siřičitého	Absorpce do kapaliny
12.	Odběr vzorků pro stanovení těkavých anorganických sloučenin chlóru	Absorpce do kapaliny
13.	Ověření správnosti výsledků kontinuálního měření emisí a kalibrace kontinuálního měřicího systému.	Souběžné stanovení referenční metodou dle určené technické normy ¹⁾

¹⁾ Pokud není normovaná referenční metoda pro stanovení dané znečišťující látky, použije se jiná vhodná metoda.

Část II

Výčet PCDD, PCDF, polychlorovaných bifenyly a jejich koeficienty ekvivalentu toxicity

Ke stanovení součtové hodnoty se hmotnostní koncentrace dále uvedených PCDD, PCDF polychlorovaných bifenyly před sečtením násobí uvedenými koeficienty ekvivalentů toxicity.

1. Výčet PCDD a PCDF a jejich koeficienty ekvivalentu toxicity

PCDD/PCDF	Koeficient ekvivalentu toxicity
2,3,7,8-tetrachlordibenzodioxin(TCDD)	1
1,2,3,7,8-pentachlordibenzodioxin(PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8-hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9-hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 -hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8-heptachlordibenzodioxin (HpCDD)	0,01
oktachlordibenzodioxin (OCDD)	0,001
2,3,7,8-tetrachlordibenzofuran(TCDF)	0,1
2,3,4,7,8-pentachlordibenzofuran(PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8-pentachlordibenzofuran(PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8-hexachlordibenzofuran(HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9-hexachlordibenzofuran(HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8-hexachlordibenzofuran(HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8-hexachlordibenzofuran(HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8-heptachlordibenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9-heptachlordibenzofuran (HpCDF)	0,01
oktachlordibenzofuran (OCDF)	0,001

2. Výčet polychlorovaných bifenyly a jejich koeficienty ekvivalentu toxicity

Kód UIPAC	Polychlorovaný bifenyl	Koeficient ekvivalentu toxicity
77	3,3',4,4'-tetraCB	0,0005
126	3,3',4,4',5-pentaCB	0,1
169	3,3',4,4',5,5'-hexaCB	0,01
105	2,3,3',4,4'-pentaCB	0,0001
114	2,3,4,4',5-pentaCB	0,0005
118	2,3',4,4',5-pentaCB	0,0001
123	2',3,4,4',5-pentaCB	0,0001
156	2,3,3',4,4',5-hexaCB	0,0005
157	2,3,3',4,4',5'-hexaCB	0,0005
167	2,3',4,4',5,5'-hexaCB	0,00001
189	2,3,3',4,4',5,5'-heptaCB	0,0001
170	- di-ortho PCB	0,0001
180	- di-ortho PCB	0,00001

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

PODMÍNKY PROVOZU PRO SPALOVACÍ STACIONÁRNÍ ZDROJE

Části Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitým tepelném příkonu 50 MW a vyšším

Specifické emisní limity jsou vztaženy k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu a na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku v odpadním plynu 6 % v případě pevných paliv a 3 % v případě kapalných a plyných paliv.

Specifické emisní limity pro plynové turbíny a pístové spalovací motory jsou vztaženy k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu a na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku v odpadním plynu 15 % a nevztahují se na záložní zdroje energie provozované méně než 300 provozních hodin ročně. Specifické emisní limity pro plynové turbíny se uplatní pouze na provozní stavy, při kterých je překročeno 70 % instalovaného tepelného příkonu. Plynovým motorem se rozumí motor s vnitřním spalováním pracující na principu Ottova cyklu a využívající zážehové zapalování paliva nebo v případě dvoupalivového motoru využívající vznětové zapalování paliva.

Tabulka 1 - Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 7. lednem 2013 a byly uvedeny do provozu nejpozději 7. ledna 2014

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]											
	50-100 MW				> 100-300 MW				> 300MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Pevné palivo obecně	400 ¹⁾	300 ^{3),4)}	30 ⁷⁾	250	250 ¹⁾	200 ^{3),4)}	25 ⁷⁾	250	200 ¹⁾	200 ^{3),4)}	20 ⁷⁾	250
Biomasa podle § 2 písm. a)	200 ¹⁾	300 ^{3),4)}	30	250	200 ¹⁾	250 ³⁾	20	250	200 ¹⁾	200 ³⁾	20	250
Rašelina	300 ¹⁾	300 ^{3),4)}	30	250	300 ¹⁾	250 ³⁾	20	250	200 ¹⁾	200 ³⁾	20	250
Kapalné palivo obecně	350 ¹⁾	450 ^{3),4),5)}	30 ⁷⁾	175 ⁸⁾	250 ¹⁾	200 ^{3),4),5)}	25 ⁷⁾	175 ⁸⁾	200 ¹⁾	150 ^{3),4),5)}	20 ⁷⁾	175 ⁸⁾
Zkapalněný plyn	5	200 ^{5),6)}	5	100	5	200 ^{5),6)}	5	100	5	200 ^{5),6)}	5	100
Plynné palivo obecně	35	200 ^{5),6)}	5	100	35	200 ^{5),6)}	5	100	35	200 ^{5),6)}	5	100
Zemní plyn	35	100 ⁵⁾	5	100	35	100 ⁵⁾	5	100	35	100 ⁵⁾	5	100
Koksárenský plyn	400	200 ^{5),6)}	30	100	400	200 ^{5),6)}	30	100	400	200 ^{5),6)}	30	100
Vysokopecní plyn	200	200 ^{5),6)}	10	100	200	200 ^{5),6)}	10	100	200	200 ^{5),6)}	10	100
Plyn ze zplyňování rafinérských zbytků	35 ²⁾	200 ^{5),6)}	5	100	35 ²⁾	200 ^{5),6)}	5	100	35 ²⁾	200 ^{5),6)}	5	100

Vysvětlivky:

1) Na spalovací stacionární zdroje, které nejsou v provozu více než 1 500 provozních hodin za rok vyjádřených jako klouzávy průměr za 5 let, kterým bylo vydáno povolení provozu nebo jiné obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů před 27. listopadem 2002 nebo jejichž provozovatel podal úplnou žádost o povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadem 2003, se vztahují následující specifické emisní limity pro SO₂.

Při spalování pevných paliv specifický emisní limit 800 mg.m⁻³, při spalování kapalných paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřekračujícím 300 MW specifický emisní limit 850 mg.m⁻³ a v případě spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 300 MW specifický emisní limit 400 mg.m⁻³.

Specifické emisní limity uvedené v této poznámce platí také pro jednotlivé spalovací stacionární zdroje, pokud jsou odpadní plyny odváděny odděleně jedním průduchem komína, a které nejsou v provozu více než 1500 provozních hodin za rok, vyjádřeno jako klouzávy průměr za dobu 5 let, pokud je zjišťování emisí prováděno odděleně pro každý takový komínový průduch.

2) Na spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno povolení provozu nebo jiné obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů před 27. listopadem 2002 nebo jejichž provozovatel podal úplnou žádost o povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadem 2003, se vztahuje specifický emisní limit pro SO₂ 800 mg.m⁻³.

3) Na spalovací stacionární zdroje, které nejsou v provozu více než 1 500 provozních hodin za rok vyjádřených jako klouzávy průměr za 5 let se vztahují následující specifické emisní limity pro NO_x.

Při spalování kapalných paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 500 MW, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, specifický emisní limit 400 mg.m⁻³.

Při spalování pevných paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 500 MW, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 1. červencem 1987, specifický emisní limit 450 mg.m⁻³.

Při spalování pevných nebo kapalných paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřesahujícím 500 MW, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, specifický emisní limit 450 mg.m⁻³.

Specifické emisní limity uvedené v této poznámce platí také pro jednotlivé spalovací stacionární zdroje, pokud jsou odpadní plyny odváděny odděleně jedním průduchem komína, a které nejsou v provozu více než 1500 provozních hodin za rok, -vyjádřeno jako klouzávy průměr za dobu 5 let, pokud je zjišťování emisí prováděno odděleně pro každý takový komínový průduch.

4) Na spalování práškového hnědého uhlí ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřekračujícím 100 MW se vztahuje specifický emisní limit pro NO_x 450 mg.m⁻³.

Na spalování pevných a kapalných zbytků pocházejících z destilace či zpracování surové ropy pro vlastní spotřebu ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřesahujícím 500 MW, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, se vztahuje specifický emisní limit 450 mg.m⁻³.

Na spalování nekomerčních kapalných zbytků z chemické výroby pro vlastní spotřebu ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřesahujícím 500 MW v chemických zařízeních, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, se vztahuje specifický emisní limit 450 mg.m⁻³.

5) Pro plynové turbíny, včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem, spalující jako kapalná paliva lehké a střední destiláty platí specifický emisní limit pro NO_x 90 mg.m⁻³, 120 mg.m⁻³ pokud spalují jiné plyny a 50 mg.m⁻³ pokud spalují zemní plyn.

Pro plynové turbíny pracující v základním zatížení při kombinované výrobě tepla a elektřiny s celkovou účinností vyšší než 75 %, s kombinovaným cyklem s roční průměrnou celkovou elektrickou účinností vyšší než 55 % a pro mechanický pohon (plynové turbíny pohánějící kompresory rozvodné sítě dodávek plynu veřejnosti) platí specifický emisní limit pro NO_x 75 mg.m⁻³.

Pro plynové turbíny s jednoduchým cyklem pracující v základním zatížení, které mají účinnost větší než 35% (stanovenou na základě podmínek Mezinárodní organizace pro normalizaci ISO) platí emisní limit ve výši 5η/35, kde η je účinnost plynové turbíny za podmínek základního zatížení podle ISO vyjádřená v procentech.

Pro plynové turbíny, včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, a které nejsou v provozu více než 1500 provozních hodin za rok, vyjádřeno jako klouzavý průměr za dobu 5 let, platí při spalování zemního plynu specifický emisní limit 150 mg.m⁻³ a při spalování ostatních plyných paliv nebo kapalných paliv specifický emisní limit 200 mg.m⁻³. Specifické emisní limity uvedené v tomto odstavci této poznámce platí také pro jednotlivé plynové turbíny, pokud jsou odpadní plyny odváděny odděleně jedním průduchem komína, a které nejsou v provozu více než 1500 provozních hodin za rok, vyjádřeno jako klouzavý průměr za dobu 5 let, pokud je zjišťování emisí prováděno odděleně pro každý takový komínový průduch.

6) Na spalovací stacionární zdroje, s výjimkou plynových turbín a pístových spalovacích motorů, o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřesahujícím 500 MW, využívající jiné palivo než zemní plyn, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, se vztahuje specifický emisní limit 300 mg.m⁻³.

7) Na spalování pevných a kapalných zbytků pocházejících z destilace či zpracování surové ropy pro vlastní spotřebu ve spalovacích stacionárních zdrojích, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, se vztahuje specifický emisní limit pro TZL 50 mg.m⁻³.

8) Pro plynové turbíny, včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem, spalující jako kapalná paliva lehké a střední destiláty platí specifický emisní limit 100 mg.m⁻³.

Tabulka 2 - Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]											
	50-100 MW				> 100-300 MW				> 300 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Pevné palivo obecně	400	300 400 ¹⁾	20	250	200	200	20	250	150 200 ²⁾	150 200 ¹⁾	10	250
Biomasa podle § 2 písm. a)	200	250	20	250	200	200	20	250	150	150	20	250
Rašelina	300	250	20	250	300 250 ²⁾	200	20	250	150 200 ²⁾	150	20	250
Kapalné palivo obecně	350	300 50 ⁵⁾	20	175 100 ⁵⁾	200	150 50 ⁵⁾	20	175 100 ⁵⁾	150	100 50 ⁵⁾	10	175 100 ⁵⁾
Zkapalněný plyn	5	300	5	175	5	150	5	175	5	150	5	175
Plynné palivo obecně	35	100 50 ³⁾ 75 ⁴⁾	5	100	35	100 50 ³⁾ 75 ⁴⁾	5	100	35	100 50 ³⁾ 75 ⁴⁾	5	100
Zemní plyn	35	100 50 ³⁾ 75 ⁴⁾	5	100	35	100 50 ³⁾ 75 ⁴⁾	5	100	35	100 50 ³⁾ 75 ⁴⁾	5	100
Koksárenský plyn	400	100	30	100	400	100	30	100	400	100	30	100

Vysokopecní plyn	200	100	10	100	200	100	10	100	200	100	10	100
Plyn ze zplyňování rafinérských zbytků	35	100	5	100	35	100	5	100	35	100	5	100

Vysvětlivky:

- 1) Ztahuje se pouze na spalování práškového hnědého uhlí.
 - 2) Ztahuje se pouze na spalování ve fluidním loži.
 - 3) Ztahuje se pouze na plynové turbíny s jednoduchým cyklem, které mají účinnost větší než 35 % (stanovenou na základě podmínek Mezinárodní organizace pro normalizaci ISO) platí emisní limit ve výši $50x\eta/35$, kde η je účinnost plynové turbíny pracující v základním zatížení (podle ISO) vyjádřená v procentech.
- U plynových turbín, včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem, emisní limit platí pouze při zatížení větším než 70 %
- 4) Ztahuje se pouze na pístové spalovací motory.
 - 5) Ztahuje se pouze na plynové turbíny, včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem.

Tabulka 3 - Specifické emisní limity platné do 31. prosince 2015 pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003

Druh paliva	Specifické emisní limity [$\text{mg}\cdot\text{m}^{-3}$]											
	50-100 MW				> 100-300 MW				> 300 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Pevné palivo	2000	600 ⁷⁾	100	250	2000-1200 ¹⁾	600 ⁷⁾	100	250	1200-400 ¹⁾ 6 ⁶⁾ 400 ²⁾ 6 ⁶⁾	600 ⁷⁾ 500 ²⁾ 7 ⁷⁾	100	250
Kapalné palivo	1700	450 300 ⁵⁾	50 ⁴⁾	175 100 ⁵⁾	1700	450 300 ⁵⁾	50 ⁴⁾	175 100 ⁵⁾	1700-400 ³⁾ 400 ²⁾	400 300 ⁵⁾	50 ⁴⁾	175 100 ⁷⁾
Zkapalněný plyn	5	300	5	100	5	300	5	100	5	300 200 ²⁾	5	100
Plynné palivo obecně	35	200 300 ⁵⁾	5	100	35	200 300 ⁵⁾	5	100	35	200 300 ⁵⁾	5	100
Zemní plyn	35	200	5	100	35	200	5	100	35	200	5	100
Koksárenský plyn	800	300	50	100	800	300	50	100	800	200	50	100
Vysokopecní plyn	800	300	10	100	800	300	10	100	800	300 200 ²⁾	10	100
Plyn ze zplyňování rafinérských zbytků	800	300	5	100	800	300	5	100	800	200	5	100

Vysvětlivky:

- 1) Specifický emisní limit je stanoven v tomto rozmezí lineárním poklesem tak, že emisní limit v $\text{mg}\cdot\text{m}^{-3}$ se rovná $2400 - 4P$, kdy P je celkový jmenovitý tepelný příkon stacionárních zdrojů v MW.
- 2) Ztahuje se pouze na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 500 MW.
- 3) Specifický emisní limit je stanoven v tomto rozmezí lineárním poklesem tak, že emisní limit v $\text{mg}\cdot\text{m}^{-3}$ se rovná $3650 - 6,5P$, kdy P je celkový jmenovitý tepelný příkon stacionárních zdrojů v MW.
- 4) Pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu < 500 MW, spalující kapalná paliva s obsahem popela vyšším než 0,06 %, platí specifický emisní limit $100 \text{ mg}\cdot\text{m}^{-3}$.
- 5) Ztahuje se pouze na plynové turbíny včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem.
- 6) Pro spalovací stacionární zdroje, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon je 400 MW a vyšší a který nebude do 31. prosince 2015 v provozu více než 2 000 provozních hodin ročně, vypočteno jako klouzavý průměr za 5 let, platí specifický emisní limit $800 \text{ mg}\cdot\text{m}^{-3}$.
- 7) Pro spalovací stacionární zdroj spalující pevná paliva s obsahem prchavé hořlaviny menším než 10 %, který byl v provozu nejméně 12 měsíců do 1. ledna 2001, platí specifický emisní limit $1200 \text{ mg}\cdot\text{m}^{-3}$.

Tabulka 4 - Specifické emisní limity platné do 31. prosince 2015 pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, mezi 27. listopadem 2002 a 7. lednem 2013 nebo byly uvedeny do provozu mezi 27. listopadem 2003 a 7. lednem 2014

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ³]											
	50-100 MW				> 100-300 MW				> 300 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Pevné palivo obecně	850	400	50	250	200	200	30	250	200	200	30	250
Biomasa podle § 2 písm. a)	200	400	50	250	200	300	30	250	200	200	30	250
Rašelina	850	400	50	250	200	200	30	250	200	200	30	250
Kapalné palivo obecně	850	400	50	175	400-200 ²⁾	200	120 ¹⁾	175	200	200	30	175
Zkapalňený plyn	5	200	5	175	5	200	5	175	5	200	5	175
Plynné palivo obecně	35	200	5	100	35	200	5	100	35	200	5	100
Zemní plyn	35	150	5	100	35	150	5	100	35	100	5	100
Koksárenský plyn	400	200	30	100	400	200	30	100	400	200	30	100
Vysokopecní plyn	200	200	10	100	200	200	10	100	200	200	10	100
Plyn ze zplyňování rafinérských zbytků	35	200	5	100	35	200	5	100	35	200	5	100

Vysvětlivky:

1) Pro plynové turbíny využívané pro kombinovanou produkci tepla a elektřiny s celkovou účinností vyšší než 75 %, pro plynové turbíny s kombinovaným cyklem s roční průměrnou celkovou elektrickou účinností vyšší než 55 % a pro plynové turbíny pro mechanický pohon (plynové turbíny pohánějící kompresory rozvodné sítě dodávek plynu veřejnosti) platí specifický emisní limit 75 mg.m⁻³; pro ostatní plynové turbíny, které mají účinnost větší než 35 % (na základě podmínek Mezinárodní organizace pro normalizaci ISO) platí specifický emisní limit 50 mg.m⁻³.

2) Specifický emisní limit je stanoven v tomto rozmezí lineárním poklesem tak, že se rovná 500 - P, kdy P je celkový jmenovitý tepelný příkon stacionárních zdrojů v MW.

Část II

Text bude uveden po zpracování.

Část III

Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje ke spalování více druhů paliv

1. U spalovacího stacionárního zdroje používajícího současně dva nebo více druhů paliv se stanoví hodnoty specifických emisních limitů následujícím postupem:

a) přiřadí se hodnota specifického emisního limitu odpovídající každému jednotlivému palivu a znečišťující látce v závislosti na celkovém jmenovitém tepelném příkonu spalovacích stacionárních zdrojů,

b) následně se určí vážené hodnoty specifických emisních limitů podle jednotlivých druhů paliv, a to tak, že jednotlivé hodnoty specifických emisních limitů se vynásobí tepelným příkonem každého paliva a tento součin se vydělí součtem tepelných příkonů dodaných všemi palivy, a

c) sečtou se vážené hodnoty specifických emisních limitů pro jednotlivá paliva.

2. U spalovacího stacionárního zdroje spalujícího více druhů paliv, ve kterém se používají zbytky z destilace a zpracování ropy samostatně nebo s jinými druhy paliv pro vlastní spotřebu, platí bez ohledu na ustanovení bodu 1 požadavky na spalování paliva s nejvyšším specifickým emisním limitem, pokud během provozu stacionárního zdroje činí podíl, jímž přispívá toto palivo k souhrnu tepelných příkonů dodaných všemi palivy, alespoň 50 %. Je-li podíl tohoto paliva nižší než 50 %, stanoví se hodnota specifického emisního limitu na základě poměrného podílu tepelného příkonu zabezpečeného jednotlivými palivy na součtu tepelných příkonů všech paliv následujícím postupem:

a) přiřadí se hodnota specifického emisního limitu odpovídající každému jednotlivému palivu a odpovídající znečišťující látce v závislosti na celkovém jmenovitém tepelném příkonu spalovacích stacionárních zdrojů,

b) následně se vypočte hodnota specifického emisního limitu pro palivo s nejvyšší hodnotou specifického emisního limitu a v případě dvou druhů paliv se stejnou hodnotou specifického emisního limitu, palivo s vyšším tepelným příkonem (dále jen „směrodatné palivo“); tato hodnota se získá vynásobením hodnoty specifického emisního limitu příslušného paliva dvěma a od tohoto součinu se odečte hodnota specifického emisního limitu paliva s nejnižší hodnotou specifického emisního limitu,

c) následně se určí vážené hodnoty specifických emisních limitů pro jednotlivá paliva, které se získají vynásobením vypočtené hodnoty specifického emisního limitu paliva tepelným příkonem směrodatného paliva, a další jednotlivé hodnoty specifických emisních limitů se vynásobí tepelným příkonem dodaným každým palivem a výsledek násobení se podělí součtem tepelných příkonů dodaných všemi palivy, a

d) sečtou se vážené hodnoty specifických emisních limitů pro jednotlivá paliva.

Ustanovení tohoto bodu nelze použít u stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nižším než 50 MW a dále u stacionárních zdrojů, pro něž byla podána kompletní žádost o povolení provozu 7. ledna 2013 nebo později nebo které byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014 bez ohledu na datum podání žádosti o povolení provozu; u těchto zdrojů se postupuje podle bodu 1.

3. Alternativně k bodu 2 lze pro oxid siřičitý použít následující průměrné hodnoty specifických emisních limitů (bez ohledu na použitou kombinaci paliv):

- a) 1000 mg.m⁻³ pro spalovací stacionární zdroje v rámci rafinerie využívající zbytky z destilace a zpracování ropy samostatně nebo s jinými druhy paliv pro vlastní spotřebu, kterým bylo uděleno první povolení před 27. listopadem 2002 nebo jejichž provozovatel před tímto datem podal úplnou žádost o povolení a které byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003 nebo
- b) 400 mg.m⁻³ pro ostatní spalovací stacionární zdroje v rámci rafinerie využívající zbytky z destilace a zpracování ropy samostatně nebo s jinými druhy paliv pro vlastní spotřebu.

Tyto emisní limity jsou vztaženy na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku v odpadním plynu 6 % v případě pevných paliv a 3 % v případě kapalných a plyných paliv.

Ustanovení tohoto bodu nelze použít u plynových turbín a plynových motorů a dále u stacionárních zdrojů, pro něž byla podána kompletní žádost o povolení provozu 7. ledna 2013 nebo později nebo které byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014 bez ohledu na datum podání žádosti o povolení provozu.

Po 1. 1. 2025 nelze ustanovení tohoto bodu použít u stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nižším než 5 MW a po 1. 1. 2030 u stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 5 MW do 50 MW.

Část IV

Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším

Tabulka 1 - Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003

Celkový jmenovitý tepelný příkon	Stupeň odsíření [%]
50-100 MW	80
> 100-300 MW	90
> 300 MW	96

Tabulka 2 - Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, mezi 27. listopadu 2002 a 7. lednem 2013 nebo byly uvedeny do provozu mezi 27. listopadem 2003 a 7. lednem 2014

Celkový jmenovitý tepelný příkon	Stupeň odsíření [%]
50-100 MW	92
> 100-300 MW	92
> 300 MW	96

Tabulka 3 - Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014

Celkový jmenovitý tepelný příkon	Stupeň odsíření [%]
50-100 MW	93
> 100-300 MW	93
> 300 MW	97

Tabulka 4 - Minimální stupně odsíření platné do 31. prosince 2015 pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003

Celkový jmenovitý tepelný příkon	Stupeň odsíření [%]
50-100 MW	60
> 100-300 MW	75
> 300-500 MW	90
> 500 MW	94

Tabulka 5 - Minimální stupně odsíření platné do 31. prosince 2015 pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, mezi 27. listopadu 2002 a 7. lednem 2013 nebo byly uvedeny do provozu mezi 27. listopadem 2003 a 7. lednem 2014

Celkový jmenovitý tepelný příkon	Stupeň odsíření [%]
50-300 MW	92
> 300 MW	95 ¹⁾

Vysvětlivka:

¹⁾ Současně platí specifický emisní limit 400 mg.m⁻³ vztaženo na referenční obsah kyslíku 6 %, normální stavové podmínky a suchý plyn.

POŽADAVKY NA KVALITU PALIV A HLÁŠENÍ O KVALITĚ PALIVA

Část I

Požadavky na kvalitu paliv

1. Požadavky na kvalitu pevných paliv

1.1. Požadavky na kvalitu uhlí a výlisky z uhlí pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně

Kvalitativní ukazatel	Jednotka	Limitní hodnoty dle celkového jmenovitého tepelného příkonu určeného spalovacího stacionárního zdroje	
		≤ 0,3 MW	> 0,3-5 MW
Voda	%hm.	<33	<35
Kvalitativní ukazatel v bezvodém stavu			
Výhřevnost	MJ.kg ⁻¹	> 15	> 15
Obsah popela	%hm.	< 13	<20
Měrná sirnatost ¹⁾	g.MJ ⁻¹	<0,65 < 0,5 ²⁾	<0,75 < 0,5 ²⁾
Podsítná frakce ³⁾	%	20	-
Obsah prachu ⁴⁾	%	10	-

Vysvětlivky:

- 1) Měrnou sirnatostí se rozumí celkový obsah síry v původním stavu, vztažený k výhřevnosti spalovaného paliva v původním stavu, vyjádřený v g.MJ⁻¹
- 2) Vztahuje se pouze na výlisky z uhlí.
- 3) Podíl zrna, který při třídící zkoušce proséváním dle určených technických norem propadne sítím s otvory o rozměru rovném spodní hranici velikosti zrna, specifický pro danou sortu paliva, vyjádřený v hmotnostních procentech z navážky vzorku.
- 4) Podíl frakce s velikostí zrn 0 - 10 mm v podsítné frakci, vyjádřený v hmotnostních procentech z navážky vzorku.

1.2. Požadavky na kvalitu výlisků z biomasy podle § 2 písm. a) pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně

Kvalitativní ukazatel	Jednotka	Limitní hodnoty dle celkového jmenovitého příkonu určeného spalovacího stacionárního zdroje	
		≤ 0,3MW	> 0,3-5 MW
Voda	% hm.	< 15	<20
Kvalitativní ukazatel v bezvodém stavu			
Výhřevnost	MJ.kg ⁻¹	> 15	> 13
Obsah popela	%hm.	<10	<25
Obsah chlóru a jeho sloučenin	mg.kg ⁻¹	< 10 000	< 10 000
Obsah arsenu a jeho sloučenin	mg.kg ⁻¹	<5	<10
Obsah kadmia a jeho sloučenin	mg.kg ⁻¹	< 1,05	<1,5
Obsah rtuti a jejích sloučenin	mg.kg ⁻¹	<0,05	<0,05
Obsah olova a jeho sloučenin	mg.kg ⁻¹	<10	< 10

2. Požadavky na kvalitu kapalných paliv

Kvalitativní ukazatel	Jednotka	Limitní hodnoty
Voda	%hm.	<2 ¹⁾
Kvalitativní ukazatel v bezvodém stavu		
Výhřevnost	MJ.kg ⁻¹	> 32 ¹⁾
Obsah síry a jejích sloučenin	%hm.	<0,1 ²⁾ <300

Obsah chlóru a jeho sloučenin	mg.kg ⁻¹	
Obsah arsenu a jeho sloučenin	mg.kg ⁻¹	<10
Obsah kadmia a jeho sloučenin	mg.kg ⁻¹	<0,3
Obsah rtuti a jejích sloučenin	mg.kg ⁻¹	<0,05
Obsah olova a jeho sloučenin	mg.kg ⁻¹	<25
Obsah polychlorovaných bifenyľů a jejích sloučenin	mg.kg ⁻¹	<5

Vysvětlivky:

1) Vztahuje se pouze na paliva pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW.

2) Nevztahuje se na těžký topný olej, u něž nesmí maximální obsah síry a jejích sloučenin překročit 1 % hm. Tento požadavek se nevztahuje na těžký topný olej spalovaný

a) ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším,

b) v rafineriích, pokud měsíční průměr emisí oxidu siřičitého ze všech spalovacích stacionárních zdrojů v rafinerii s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů spadajících pod písmeno a), bez ohledu na druh paliva nebo kombinace používaných paliv, nepřekročí 1700 mg/m³) a tato podmínka je stanovena v povolení provozu

c) v ostatních stacionárních zdrojích, pokud emisní limit pro oxid siřičitý stanovený pro ně v povolení provozu nepřekročí 1700 mg.m⁻³ při obsahu kyslíku ve spalínách 3 % objemová, vztaženo na suchý plyn.

3. Požadavky na kvalitu plyných paliv pro stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně s výjimkou zemního a degazačního plynu

Kvalitativní ukazatel v bezvodém stavu	Jednotka	Limitní hodnoty
Obsah síry a jejích sloučenin	mg.m ⁻³	< 1 000 ¹⁾
Obsah chlóru a jeho sloučenin	mg.m ⁻³	<50

Vysvětlivky:

1) Vydáno jako čtvrtletní průměr z minimálně 3 v čase rovnoměrně odebraných vzorků.

Část II

Náležitosti hlášení o kvalitě paliva

HLÁŠENÍ O KVALITĚ PALIVA ZA ROK

Označení osoby¹⁾ uvedené v § 16 odst. 1 zákona

Adresa²⁾

IČ/datum narození³⁾

Druh paliva⁴⁾

Údaje o množství paliva

Výroba

Dovoz⁵⁾

Distribuce⁶⁾

Údaje o výsledcích analýz paliva

Počet analyzovaných vzorků

Kvalitativní ukazatel⁷⁾

Výhřevnost
[MJ.kg⁻¹]

Obsah síry
[% hm.] [mg.MJ⁻¹]

Průměrná roční hodnota

Minimální hodnota

Maximální hodnota

Vysvětlivky:

1) De-li o právnickou osobu název a právní formu; jde-li o fyzickou osobu jméno a příjmení.

2) De-li právnickou osobu, adresa sídla; jde-li o fyzickou osobu, adresa bydliště; jde-li o zahraniční osobu, u fyzických osob adresa místa pobytu nebo adresa místa bydliště a u právnických osob adresa sídla mimo území České republiky.

3) Identifikační číslo se uvede v případě, že bylo přiděleno; jde-li o fyzickou osobu, které identifikační číslo přiděleno nebylo, uvede se datum narození.

4)

V případě biomasy podle § 2 písm. a) se také uvede, zda se jedná o dřevní pelety, dřevní brikety, pelety z bylinné biomasy, brikety z bylinné biomasy či jiné. U těžkého topného oleje se uvede také rozmezí obsahu síry $\leq 1 \%$ hm., $1-3 \%$ hm. a $> 3 \%$ hm., a podle toho se vykazují jednotlivé parametry. V případě směsných paliv se uvede jejich obchodní název.

5) Dodávky z dovozu ze zemí mimo území Evropské unie.

6) Dodávky z přeshraniční přepravy ze zemí Evropské unie za účelem distribuce na trhu v České republice.

7) Dle parametrů, za podmínek a v jednotkách stanovených v části I této přílohy. V případě uhlí a výlisků z uhlí se obsah síry uvede v mg.MJ^{-1} .

Příloha č. 4 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

PODMÍNKY PROVOZU PRO STACIONÁRNÍ ZDROJE TEPELNÉ ZPRACOVÁVAJÍCÍ ODPAD

Část I

Specifické emisní limity

1. Specifické emisní limity pro spalovny odpadu

Emisní limity pro spalovny odpadu jsou vztaheny k celkové jmenovité kapacitě a na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku v odpadním plynu 11% . Pro spalování odpadních olejů jsou emisní limity vztaheny k referenčnímu obsahu kyslíku v odpadním plynu 3% . **V případě jednorázového měření emisí látek uvedených v tabulce 1.1. se za emisní limit považují hodnoty denních průměrů.**

1.1. Emisní limity pro znečišťující látky zjišťované primárně kontinuálním měřením

Znečišťující látka	Emisní limit [mg.m^{-3}]	Denní průměr		10 minutový průměr
		Denní průměr	Půlhodinové průměry	
			97%	100 %
TZL	10	10	30	
NO _x	400 ²⁾ 200	200	400	
SO ₂	50	50	200	
TOC	10	10	20	
HCl	10	10	60	
HF	1	2	4	
CO	50		100 ³⁾	150 ³⁾

Vysvětlivky:

1) V případě poruchy nesmí být za žádných okolností překročeny specifické emisní limity pro celkový organický uhlík a oxid uhelnatý stanovené podle této tabulky a koncentrace tuhých znečišťujících látek 150 mg.m^{-3} vyjádřené jako průměrné půlhodinové hodnoty.

2) Vztahuje se pouze na stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad o celkové jmenovité kapacitě nižší než 6 t.h^{-1} povolené pro tepelné zpracování odpadu před 28. listopadem 2002 a uvedené do provozu nejpozději 28. prosince 2003 nebo pokud provozovatel podal úplnou žádost o povolení před 28. prosincem 2002 za podmínky že stacionární zdroj byl uveden do provozu nejpozději 28. prosince 2004. Na tyto stacionární zdroje se nevztahuje povinnost plnit půlhodinové průměry koncentrací NO_x.

3) Pro spalovny odpadu s fluidním ložem může příslušný orgán povolit výjimky z emisních limitů pro CO, pokud v povolení provozu současně stanoví emisní limit vyjádřený jako průměrná hodinová hodnota nejvýše 100 mg.m^{-3} .

1.2. Emisní limity pro znečišťující látky zjišťované primárně jednorázovým měřením

Znečišťující látky	Emisní limit
Cd+Tl a jejich sloučeniny	$0,05 \text{ mg.m}^{-3}$
Hg a její sloučeniny	$0,05 \text{ mg.m}^{-3}$
Sb+As+Pb+Cr+Co+Cu+Mn+Ni+V a jejich sloučeniny	$0,5 \text{ mg.m}^{-3}$
PCDD/F	$0,1 \text{ ng TEQ.m}^{-3}$

2. Specifické emisní limity pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad společně s palivem, jiné než spalovny odpadu

2.1. Specifické emisní limity pro cementářské pece tepelně zpracovávající odpad společně s palivem

Emisní limity se vztahují na normální stavové podmínky, suchý plyn a referenční obsah kyslíku 10% a představují v případě kontinuálního měření průměrnou denní hodnotu. Dále jsou uplatněny emisní limity pro těžké kovy a PCDD/F jako v bodu 1.2 části I této přílohy.

Znečišťující látka	Emisní limit [mg.m^{-3}]
TZL	30
NO _x	500
SO ₂	

	50 ^{1), 2)}
TOC	10 ¹⁾
HCl	10
HF	1

Vysvětlivky:

- 1) V případě, že emise oxidu siřičitého nebo celkového organického uhlíku nevznikají tepelným zpracováním odpadu, může krajský úřad udělit výjimky z emisních limitů stanovených pro tyto znečišťující látky.
- 2) Při stanovení emisního limitu pro oxid siřičitý vychází krajský úřad z emisního limitu uvedeného v bodě 4.1.2 přílohy č. 8 k této vyhlášce.

2.2. Specifické emisní limity pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad společně s palivem jiné než spalovny odpadu a cementářské rotační pece

Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje jsou vztaženy k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu a na normální stavové podmínky, suchý plyn, pro pevná paliva jsou vztaženy k vypočtenému referenčnímu obsahu kyslíku.

Emisní limity stanovené jako denní průměry pro TZL, NO_x, SO₂, TOC, HCl a HF pro tepelné zpracování odpadu společně s palivem se vypočtou podle následujícího vzorce:

$$\frac{(V_{\text{odpad}} \times C_{\text{odpad}}) + (V_{\text{proc}} \times C_{\text{proc}})}{V_{\text{odpad}} + V_{\text{proc}}} = C$$

V _{odpad}	Objem odpadního plynu vzniklého tepelným zpracováním pouze odpadu, stanovený podle odpadu s nejnižší výhřevností specifikovaného v povolení a přepočtený na příslušné podmínky stanovené v této vyhlášce. Jestliže je teplo uvolňované při tepelném zpracování nebezpečného odpadu nižší než 10 % celkového tepla uvolňovaného v tomto zařízení, vypočte se hodnota V _{odpad} z (teoretického) množství odpadu, jehož spálením by se dosáhlo 10 % uvolněného tepla při stanovené hodnotě celkového uvolňovaného tepla.
C _{odpad}	Emisní limity stanovené v bodě 1 této přílohy.
V _{proc}	Objem odpadního plynu vznikajícího ve stacionárním zdroji spalováním povolených paliv, stanovený na základě referenčního obsahu kyslíku, na který musí být emise přepočteny v souladu s touto vyhláškou. Pokud pro daný druh stacionárního zdroje není referenční obsah kyslíku stanoven, použije se skutečný obsah kyslíku v odpadním plynu nezředěný přídatkem vzduchu, který je pro vlastní proces nadbytečný.
C _{proc}	Emisní limity stanovené v této části, nebo pokud tyto hodnoty neexistují, emisní limity stanovené touto vyhláškou pro spalování paliv, případně stanovených v povolení provozu. Jestliže pro některé průmyslové činnosti tyto emisní limity nejsou stanoveny, použijí se skutečné hmotnostní koncentrace.
C	Emisní limity při referenčním obsahu kyslíku stanoveném v této příloze , nebo pokud takové hodnoty neexistují, emisní limity, kterými se nahradí emisní limity stanovené ve specifických přílohách této vyhlášky. Celkový obsah kyslíku, kterým se nahradí obsah kyslíku pro přepočtení, se vypočte na základě výše uvedeného obsahu kyslíku s respektováním parciálních objemů.

U spalovacích stacionárních zdrojů se dále uplatní emisní limity pro těžké kovy a PCDD/F jako v bodu 1.2. části I této přílohy, vztažené na normální stavové podmínky, suchý plyn a referenční obsah kyslíku 6 % v případě spalování pevných paliv a 3 % v případě spalování kapalných paliv.

2.2.1. Hodnoty C_{proc}, vyjádřené jako denní průměrné hodnoty, pro spalovací stacionární zdroje s výjimkou plynových turbín a plynových motorů platné do 31. prosince 2015

Druh paliva	Emisní limity [mg.m ⁻³]											
	< 50MW			50-100 MW			> 100-300 MW			> 300 MW		
	SO ₂	NO _x	TZL	SO ₂	NO _x	TZL	SO ₂	NO _x	TZL	SO ₂	NO _x	TZL
Pevné palivo obecně	-	-	50	850	400	50	200	200	30	200	200	30
Biomasa podle § 2 písm. a)			50	200	350	50	200	300	30	200	200	30
Kapalné palivo	-	-	50	850	400	50	400-200 ¹⁾	200	30	200	200	30

Vysvětlivka:

1) Hodnota C_{proc} je stanovena v tomto rozmezí lineárním poklesem tak, že se rovná $500 - P$, kdy P je celkový jmenovitý tepelný příkon spalovacích stacionárních zdrojů v MW.

Hodnota C_{proc} pro HCl je stanovena v případě spalovacích stacionárních zdrojů ve výši 50 mg.m^{-3} .

Hodnoty C_{proc} jsou vztaženy na normální stavové podmínky, suchý plyn a referenční obsah kyslíku 6 % v případě spalování pevných paliv a 3 % v případě spalování kapalných paliv.

2.2.2. Hodnoty C_{proc} pro spalovací stacionární zdroje s výjimkou plynových turbín a plynových motorů platné od 1. ledna 2016

Hodnoty C_{proc} jsou vztaženy na normální stavové podmínky, suchý plyn a referenční obsah kyslíku 6 % v případě spalování pevných paliv a 3 % v případě spalování kapalných paliv.

Hodnota C_{proc} pro HCl je stanovena v případě spalovacích stacionárních zdrojů ve výši 50 mg.m^{-3} .

2.2.2.1. Hodnoty C_{proc} , vyjádřené jako denní průměrné hodnoty, pro spalovací stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před 7. lednem 2013 a byly uvedeny do provozu nejpozději 7. ledna 2014

Druh paliva	Hodnoty C_{proc} [mg.m^{-3}]											
	< 50 MW			50-100 MW			> 100-300 MW			> 300 MW		
	SO ₂	NO _x	TZL	SO ₂	NO _x	TZL	SO ₂	NO _x	TZL	SO ₂	NO _x	TZL
Pevné palivo obecně	-	-	50	400	300	30	200	200	25	200	200	20
Rašelina	-	-	50	300	400	30	200	200	20	200	200	20
Biomasa podle § 2 písm. a)			50	200	300	30	200	250	20	200	200	20
Kapalné palivo	-	-	50	350	400	30	250	200	25	200	150	20

Vysvětlivka:

1) Platí pro práškové hnědé uhlí

2.2.2.2. Hodnoty C_{proc} pro spalovací stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014

Druh paliva	Hodnoty C_{proc} [mg.m^{-3}]											
	< 50 MW			50-100 MW			> 100-300 MW			> 300 MW		
	SO ₂	NO _x	TZL	SO ₂	NO _x	TZL	SO ₂	NO _x	TZL	SO ₂	NO _x	TZL
Pevné palivo obecně	-	-	50	400	300	20	200	200	20	150	150	10
Rašelina	-	-	50	300	250	20	300	200	20	150	150	20
Biomasa podle § 2 písm. a)			50	200	250	20	200	200	20	150	150	20
Kapalné palivo	-	-	50	350	300	20	200	150	20	150	100	10

Vysvětlivky:

1) Platí pro cirkulační nebo tlakové spalování ve fluidním loži

2) Platí pro spalování práškového hnědého uhlí

3) Platí pro spalování ve fluidním loži

2.3. Specifické emisní limity pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad jiné než spalovny odpadu, cementářské pece a spalovací stacionární zdroje

Na tyto stacionární zdroje se vztahují emisní limity pro PCDD/F, rtuť, kadmium a thalium uvedené v části I. 1.2 vyjádřené jako průměrná hodnota bez přepočtu na referenční obsah kyslíku.

Část II

Technické podmínky provozu

(1) V zásobníku odpadu stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících komunální odpad je trvale udržován podtlak a odsávaný vzduch přiváděn do ohniště. Pokud neprobíhá spalování, vzduch odsávaný ze zásobníku odpadu se odvádí do výduchu schváleného v rámci povolení provozu.

(2) Stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad se konstruují a provozují způsobem, který zaručuje, že

a) spalovny odpadu je zajištěna dostatečná doba setrvání tepelně zpracovávaného odpadu v prostoru, kde dochází k tepelnému zpracování, za účelem dokonalého vyhoření nebo tepelného rozkladu tak, aby struska a popel

obsahovaly méně než 3 % celkového organického uhlíku, nebo aby ztráta žiháním byla menší než 5 % hmotnosti suchého materiálu,

b) odpadní plyn je za posledním přívodem spalovacího vzduchu řízeným způsobem ohřát ve všech místech profilu toku odpadního plynu, a to i za nejméně příznivých podmínek, na teplotu nejméně 850°C po dobu nejméně dvou sekund, měřeno v blízkosti vnitřní stěny nebo v jiném reprezentativním místě spalovací komory schváleném v rámci povolení provozu; pokud se spaluje nebezpečný odpad s obsahem organických sloučenin chloru vyjádřených jako chlor vyšším než 1 %, musí tato teplota dosáhnout nejméně 1100°C po dobu nejméně dvou sekund,

c) ve spalovně odpadu se automaticky zapne nejméně jeden pomocný hořák v každé spalovací komoře, který nesmí spalovat palivo, jehož spálením by vznikly vyšší emise než ze spalování plynového oleje, zkapalněného plynu nebo zemního plynu, v těchto případech:

1. během uvádění stacionárního zdroje tepelně zpracovávajícího odpad do provozu a jeho odstavení s cílem zajistit, že stanovená teplota bude v prostoru, v němž dochází k tepelnému zpracování odpadu, udržena po celou tuto dobu, dokud je v prostoru, kde dochází k tepelnému zpracování odpadu, nějaký nespálený odpad,
2. pokud teplota odpadního plynu po posledním vstřiku spalovacího vzduchu poklesne pod stanovenou teplotu 850°C nebo 1100°C podle tepelně zpracovávaného odpadu nebo
3. pokud kontinuální měření emisí prokáže překročení některého ze specifických emisních limitů podle bodu 1.1 části I této přílohy,

d) při uvádění stacionárního zdroje do provozu a při jeho odstavení, v případě poklesu teploty pod stanovenou minimální mez podle písm. b) nebo v případě překročení některého ze specifických emisních limitů bude automaticky zabráněno přívodu odpadu do prostoru, kde dochází k tepelnému zpracování odpadu přímou oxidací.

(3) Na žádost provozovatele a za předpokladu, že jsou splněny ostatní požadavky stanovené touto vyhláškou a specifické emisní limity pro celkový organický uhlík a oxid uhelnatý, lze v povolení provozu uvést provozní podmínky pro určité kategorie a druhy odpadu a určité technologické postupy odlišné od podmínek stanovených v bodu 2 písm. a) až d), pokud tyto změny nepovedou k produkci většího množství pevných zbytků nebo k vyššímu obsahu organických látek v pevných zbytcích než při dodržení podmínek podle bodu 1 a pokud bude v povolení stanoveno kontinuální měření těchto parametrů.

(4) Odpady ze zdravotnické a veterinární péče, na jejichž sběr a odstraňování jsou kladeny zvláštní požadavky, se dávají přímo bez toho, aby byly nejdříve smíšeny s jinými druhy odpadu nebo s nimi bylo jinak manipulováno.

(5) Nejméně jednou při prvním uvádění stacionárního zdroje, v němž je povoleno tepelné zpracování odpadu, do provozu a za předpokládaných nejméně příznivých provozních podmínek se ověří doba setrvání odpadního plynu při stanovené nejnižší teplotě za posledním přívodem spalovacího vzduchu podle bodu 2. Současně se zjišťuje obsah kyslíku v odpadním plynu.

(6) Aniž je dotčeno ustanovení bodu 2 písm. d), nesmí být doba trvání provozu stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad při překročení specifických emisních limitů delší než 4 hodiny nepřetržitě a současně celková doba trvání provozu při překročení specifických emisních limitů v jednom kalendářním roce nesmí překročit 60 hodin. To platí pro všechny stacionární zdroje, jejichž odpadní plyny jsou svedeny do stejné technologie ke snižování emisí.

Příloha č. 5 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

SPECIFICKÉ EMISNÍ LIMITY, EMISNÍ STROPY A TECHNICKÉ PODMÍNKY PROVOZU STACIONÁRNÍCH ZDROJŮ, VE KTERÝCH DOCHÁZÍ K POUŽÍVÁNÍ ORGANICKÝCH ROZPOUŠTĚDEL, ZPŮSOB PRAVIDELNÉ ROČNÍ HMOTNOSTNÍ BILANCE TĚKAVÝCH ORGANICKÝCH LÁTEK

Část I

Obecná ustanovení a pojmy

1. Pro účely této přílohy jsou použita tato označení a pojmy:

a) fugitivní emise těkavých organických látek, kterými se rozumí jakékoli emise těkavých organických látek, které nejsou odváděny do ovzduší komínem nebo výduchem

b) pojem činnost používaný v této příloze zahrnuje rovněž čištění procesního zařízení a čištění pracovních prostorů, avšak nezahrnuje čištění výrobků, pokud není dále uvedeno jinak

c) potřeba organických rozpouštědel/VOC/práškových plastů, kterou se rozumí celkové vstupní množství organických rozpouštědel/VOC/práškových plastů do zdroje za kalendářní nebo běžný rok snížené o všechna organická rozpouštědla/VOC/práškové plasty, které byly regenerovány v rámci daného zdroje pro opakované použití jako vstup v daném zdroji

d) emisní limit TOC stanovený v této příloze znamená hmotnostní koncentraci těkavých organických látek vyjádřených jako celkový organický uhlík,

e) $VOCF$ se rozumí podíl hmotnosti fugitivních emisí těkavých organických látek a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel

f) $VOCE$ se rozumí podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek a množství či velikosti produkce nebo množství vstupních organických rozpouštědel či celkového množství spotřebovaných vstupních surovin s obsahem VOC.

2. Požadavky na plnění specifických emisních limitů pro zdroje uvedené v části II této přílohy

a) stacionárního zdroje emitujícího těkavé organické látky podle § 21 písm. a) nesmí být při celkovém hmotnostním toku těchto znečišťujících látek větším nebo rovném 10 g/h, překročen emisní limit pro těkavé organické látky 2 mg/m³, vyjádřený jako celková hmotnostní koncentrace,

b) stacionárního zdroje emitujícího těkavé organické látky podle § 21 písm. b) nesmí být při celkovém hmotnostním toku těchto znečišťujících látek větším nebo rovném 100 g/h, překročen emisní limit pro těkavé organické látky 20 mg/m³, vyjádřený jako celková hmotnostní koncentrace; tento emisní limit se nevztahuje na chemické čištění uvedené pod bodem 3. části II této přílohy,

c) emisní limit stanovený v této příloze se neuplatní, pokud u stacionárního zdroje i přes použití nejlepší dostupné techniky není technicky a ekonomicky možné dosáhnout stanoveného emisního limitu VOC, vyjádřeného jako podíl

hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel, a zároveň tím nemohou vzniknout významná rizika pro lidské zdraví nebo životní prostředí,

emisní limity se uplatňují za normálních podmínek ve vlhkém plynu,

měření přípustné přisávat vzduch z vnějšího ovzduší k odpadnímu plynu před měřicím místem (ředit odpadní plyn) za účelem plnění specifických emisních limitů; je-li odpadní plyn ředěn z důvodu správné funkce zařízení ke snížení emisí nebo chlazení, vyjadřuje se výsledná koncentrace při měření emisí výhradně v průtoku bez přisávaného vzduchu; tento požadavek platí pro stacionární zdroje uvedené v části II v bodech:

- i. 4.1. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 5 t za rok nebo větší,
- ii. 4.5. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 10 t za rok nebo větší,
- iii. 1.1., 1.3., 1.4., 4.2. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 15 t za rok nebo větší,
- iv. 1.2., 4.6., 7. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 25 t za rok nebo větší,
- v. v ostatních bodech s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel stanovenou pro povinnost plnit specifický emisní limit, s výjimkou bodů 4.4. a 9.

3. Technické podmínky provozu stacionárních zdrojů

Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v této příloze používající těkavé organické látky podle § 21 písm. a) nebo směsi s obsahem těchto látek nahrazuje tyto látky nebo směsi s obsahem těchto látek co nejdříve a v nejvyšší možné míře méně škodlivými látkami nebo směsmi.

Část II

Text bude uveden po zpracování.

Část III

Emisní strop a způsob jeho výpočtu

1) Emisní strop nepřesáhne maximální množství emisí těkavých organických látek za období jednoho roku, jaké by byly zdrojem vyprodukovány v případě uplatnění emisních limitů uvedených v části II této přílohy.

2) Odchylně od odstavce 1 se postupuje v případě stacionárního zdroje uvedeného v části II této přílohy bodu 4.1. jehož emise těkavých organických látek nelze shromažďovat a kontrolovaným způsobem odvádět prostřednictvím výduchu, komínu nebo výpusti ze zařízení pro snižování emisí těkavých organických látek, a jehož emise jsou tudíž zcela fugitivní (např. nátěry lodí nebo letadel), a u kterého splnění požadavku na plnění emisního stropu dle odst. 1 není technicky a ekonomicky dosažitelné. V takovém případě se považuje emisní strop za plněný, jestliže je vzhledem k emisím těkavých organických látek používána nejlepší dostupná technika.

3) Emisní strop nemůže nahrazovat emisní limit stanovený v části I bodu 2 písm. a) a b).

4) V případě aplikace nátěrových hmot, adhezivních materiálů nebo tiskařských barev lze využít následujícího způsobu stanovení emisního stropu.

Emisní strop = celková hmotnost netěkavých látek ve spotřebovaných materiálech $\times K_1 \times K_2$

Činnost	faktor K_1
publikační hlubotisk	4
rotační válcový sítotisk	1,5
ostatní polygrafické činnosti (s výjimkou publikačního hlubotisku a rotačního válcového sítotisku)	2,5
aplikace nátěrových hmot na dřevo, textil, tkaniny, filmy, fólie a papír	4
nanášení adhezivních materiálů	3
nátěry a lakování pásových a svitkových materiálů	2,5
přestříkávání vozidel - opravárenství	2,5
nátěry pro styk s potravinami; nátěry v leteckém průmyslu	2,33
aplikace nátěrových hmot na ostatní materiály	1,5

V případě, že je při provozu zdroje dosahováno vyšší účinnosti využití netěkavých látek obsažených v nátěrových hmotách, adhezivních materiálech a tiskařských barvách, může být velikost faktoru K_1 pro jednotlivé zdroje upravena.

Hodnota faktoru K_2 se určuje z hodnoty emisního limitu pro fugitivní emise uvedeného pro jednotlivé činnosti v části II této přílohy takto:

$$K_2 = [\text{emisní limit pro fugitivní emise} + 15] / 100$$

pro činnosti uvedené v bodu 4.3. části II této přílohy, dále pro činnosti uvedené v bodu 4.1. části II I této přílohy s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel < 15 t/rok a pro činnosti uvedené v bodu 4.2. části II této přílohy s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel < 25 t/rok nebo $K_2 = [\text{emisní limit pro fugitivní emise} + 5] / 100$ pro všechny ostatní činnosti.

Část IV

Způsob provedení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek

1. Veličiny roční hmotnostní bilance

Bilance se provádí pro organická rozpouštědla vyjádřená jako VOC. V případě veličiny O1 změřené jako TOC se provede přepočet na VOC. Přepočet se provede na základě znalosti složení měřených emisí. V případě, že složení měřených emisí není známé, provede se přepočet na základě vztahu: $VOC = TOC / 0,8$.

vstupy (I)

- I1 celková hmotnost organických rozpouštědel v čisté formě nebo ve směsích, která byla zakoupena a využita jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance
- I2 celková hmotnost organických rozpouštědel, v čisté formě nebo ve směsích, která byla interně regenerována a znovu (recyklovaně) využita jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance (recyklovaná rozpouštědla se započítávají pokaždé, kdy jsou využita v rámci provozu daného zdroje)

výstupy (O)

- O1 emise těkavých organických látek v odpadním plynu, který je odváděn do ovzduší komínem nebo výduchem
- O2 hmotnost organických rozpouštědel obsažených v odpadní vodě; **při výpočtu veličiny O5 se bere v úvahu i způsob zpracování odpadních vod**
- O3 hmotnost organických rozpouštědel obsažených jako nečistoty nebo rezidua v konečných výrobcích
- O4 hmotnost nezachycených těkavých organických látek uvolněných do ovzduší vlivem větrání místností, kdy jsou tyto emise z pracovního prostředí vypouštěny do ovzduší okny, dveřmi, ventilačními otvory apod.
- O5 hmotnost organických rozpouštědel spotřebovaných v průběhu chemických a fyzikálních procesů, například spalováním, sorpcí apod., pokud tato hmotnost nebyla započtena do veličin **O6, O7 nebo O8**
- O6 hmotnost organických rozpouštědel obsažených ve shromážděných odpadech
- O7 hmotnost organických rozpouštědel v čisté formě nebo ve směsích prodaných nebo určených k prodeji jako komerční výrobek
- O8 hmotnost organických rozpouštědel, která byla interně regenerována ze směsí k opětovnému využití v rámci provozu daného zdroje, **avšak** nebyla v časovém rámci, pro který je zpracovávána tato bilance, opětovně využita jako vstup I2 **ani nebyla započtena do veličiny O7**
- O9 hmotnost organických rozpouštědel uvolněných do životního prostředí jiným způsobem

2. Základní bilanční výpočty

a) Spotřeba organických rozpouštědel C se vypočítá ze vztahu:

$$C = I1 - O8 \text{ (uvádí se v hmotnostních jednotkách - g, kg nebo tuny)}$$

b) Fugitivní emise F se vypočtou podle některé z následujících rovnic:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8 \text{ nebo } F = O2 + O3 + O4 + O9$$

(uvádí se v hmotnostních jednotkách - g, kg nebo tuny)

Fugitivní emise lze stanovit též omezeným, leč reprezentativním souborem měření, a dokud nedojde ke změně vybavení, není nutné tato měření opakovat.

c) Emise E se vypočtou ze vztahu:

$$E = F + O1 \text{ (uvádí se v hmotnostních jednotkách - g, kg nebo tuny)}$$

d) Měrná výrobní emise se vypočte jako podíl množství emisí těkavých organických látek a množství nebo velikosti produkce (uvádí se v g/kg, g/m², kg/m³, g/pár nebo v kg/t).

e) Emisní podíl fugitivních emisí se vypočte jako podíl množství fugitivních emisí a vstupního množství organických rozpouštědel I, kde $I = I1 + I2$ (uvádí se v %).

f) Emisní podíl emisí se vypočte jako podíl množství emisí a vstupního množství organických rozpouštědel (uvádí se v %).

g) V případě plnění emisního stropu stanoveného výpočtem podle části III bodu 4 této přílohy se určuje celkové množství netěkavých látek N obsažených ve spotřebovaných nátěrových hmotách, adhesivních materiálech nebo tiskařských barvách, které se vypočítá ze vztahu:

$$N = \text{celková roční spotřeba materiálu} \times \text{obsah netěkavých látek v materiálu}$$

(uvádí se v hmotnostních jednotkách - g, kg nebo tuny)

Vyplněný bilanční list provozovatelé uloží do své provozní evidence a na požádání jej poskytují příslušným orgánům ochrany ovzduší současně se všemi podklady potřebnými pro ověření správnosti vstupních dat použitých pro výpočty.

Příloha č. 6 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

SPECIFICKÉ EMISNÍ LIMITY A TECHNICKÉ PODMÍNKY PROVOZU PRO STACIONÁRNÍ ZDROJE, VE KTERÝCH DOCHÁZÍ K NAKLÁDÁNÍ S BENZINEM

1. Pojmy

Pro účely této přílohy se rozumí

- a) benzínem - jakýkoliv ropný výrobek, s aditivami nebo bez aditiv, který je určen pro použití jako palivo motorových vozidel, vyjma kapalného propanbutanu, a jehož nasycené páry mají při teplotě 20 °C tlak roven nebo větší než 1,32 kPa,
- b) benzínovými parami - všechny plynné sloučeniny, které se odpařují z benzínu,
- c) čerpací stanicí - zařízení pro vydávání benzínu ze stacionárních skladovacích nádrží do palivových nádrží motorových vozidel,
- d) meziskladem par - prostor v nádrži s pevnou střechou, v němž jsou shromažďovány páry benzínu pro účely pozdější přepravy k jednotce omezování emisí par v jiném terminálu. Přeprava těchto par mezi jednotlivými skladovacími zařízeními v terminálu se nepovažuje za meziskladování par ve smyslu této přílohy,
- e) mobilním kontejnerem - cisterna pro přepravu benzínu po silnici, železnici nebo vodních cestách z jednoho terminálu do druhého nebo z terminálu do čerpací stanice,
- f) plnicí lávkou - každá konstrukce v terminálu, ze které lze kdykoliv plnit benzin do jednotlivých silničních cisteren,
- g) plnicím zařízením - jakékoli zařízení v terminálu pro plnění benzínu do mobilních kontejnerů,
- h) ročním obrátem benzínu - největší celkové množství benzínu odebrané ze skladovacího zařízení terminálu do mobilních kontejnerů v průběhu předchozích 3 let,
- i) systémem rekuperace benzinových par etapy I - zařízení pro zpětné získávání benzínu z par skladovacích zařízení terminálů včetně všech vyrovnávacích zásobníkových systémů v terminálu,
- j) systémem rekuperace benzinových par etapy II - zařízení zajišťující rekuperaci benzinových par vytěsněných z palivové nádrže motorového vozidla při čerpání pohonných hmot na čerpací stanici a přenášející benzinové páry do skladovací nádrže na čerpací stanici nebo zpět do benzinového čerpacího automatu k opětovnému prodeji,
- k) terminálem - zařízení pro skladování a k plnění benzínu do mobilních kontejnerů, včetně technologického příslušenství namísto tohoto zařízení,
- l) účinností zachycení benzinových par - množství benzinových par zachycených systémem rekuperace benzinových par etapy II ve srovnání s množstvím benzinových par, které by bylo jinak vypouštěno do ovzduší, pokud by takový systém neexistoval, a které je vyjádřeno jako procentní podíl.

2. Požadavky na skladovací zařízení terminálů

- a) Pro terminál, jehož skladovací zařízení je vybaveno systémem rekuperace benzinových par etapy I, je na výduchu z tohoto systému stanoven emisní limit 150 mg/m³, vyjádřený jako hmotnostní koncentrace celkového organického uhlíku s výjimkou methanu, vztažený na normální stavové podmínky a vlhký plyn.
- b) Střecha a vnější stěny nádrží nad úrovní terénu musí být opatřeny vhodnou izolací a reflexním nátěrem s celkovou odrazivostí sálavé tepelné energie nejméně 70 %. Toto ustanovení se nevztahuje na nádrže napojené na systém rekuperace benzinových par etapy I, který splňuje požadavky uvedené v písmenu a).
- c) Nádrže s vnějšími nebo vnitřními plovoucími střechami musí být vybaveny primárním těsněním pro zakrytí prstencového prostoru mezi stěnou nádrže a vnějším obvodem plovoucí střechy a sekundárním těsněním umístěným nad primárním těsněním. Tato těsnění jsou provedena tak, aby účinnost záchytu par benzínu činila nejméně 95 % ve srovnání s podobnou nádrží s pevnou střechou bez řízeného záchytu par benzínu (tzn. nádrž s pevnou střechou s pojistným ventilem).
- d) Nádrže s pevnou střechou musí být napojeny na systém rekuperace benzinových par etapy I, který splňuje požadavky uvedené v písmenu a).
- e) Požadavky na omezení úniku benzinových par uvedené v písmenu d) se nevztahují na nádrže s pevnou střechou v terminálech, kde je povoleno meziskladování par podle bodu 3 této přílohy.

3. Požadavky na zařízení pro plnění a stáčení

- a) Páry vytěsněné z plněných mobilních kontejnerů musí být vedeny páro těsným potrubím do systému rekuperace benzinových par etapy I terminálu. Toto ustanovení se nevztahuje na mobilní kontejnery s horním plněním po dobu platnosti povolení tohoto plnicího systému.
- b) V terminálech, kde se plní benzin do plavidel, může být systém rekuperace benzinových par etapy 1 nahrazen jednotkou pro spalování par, pokud zpětné získávání par není bezpečné nebo technicky není možné vzhledem k objemu vytěsněných par. Požadavky na emise do ovzduší z jednotek omezování par benzínu, které jsou uvedené v písm. a) bodu 2. této přílohy, se vztahují také na jednotku spalování par.
- c) V terminálech s ročním obrátem benzínu do 25 000 tun může být systém rekuperace benzinových par etapy I nahrazen meziskladem par.
- d) V terminálech, kde je systém rekuperace benzinových par etapy I nahrazen meziskladem par, musí být vytěsněné páry vedeny plynotěsným potrubím do meziskladu par s účinností nejméně 99 %. Plnění mobilního kontejneru benzínem nesmí být zahájeno, dokud nejsou obě nádrže řádně propojeny potrubím pro odvod par a dokud není zajištěna řádná funkce systému přečerpání par.
- e) V případě úniku par benzínu musí být stáčení neprodleně zastaveno. Na plnicí lávce terminálu je umístěn ovladač, kterým lze stáčení kdykoli zastavit.
- f) Při plnění mobilních kontejnerů s horním plněním musí být plnicí rameno zajištěno tak, aby jeho ústí bylo u dna kontejneru a zamezilo se rozstříku benzínu.

4. Požadavky na zařízení pro spodní plnění, sběr par a ochranu před přeplněním silničních cisternových vozidel

4.1 Potrubní spojky

- a) Rychlospojky pro stáčení benzínu na plnicím rameni a na vozidle musí odpovídat ustanovení směrnice API Recommended Practice 1004, sedmé vydání, listopad 1988: „Spodní plnění a zpětné získávání par u cisternových silničních vozidel MC-306“, část 2.1.1.1 - Typ potrubní spojky pro spodní plnění.

b)

Rychlospojky potrubí pro sběr par benzínu na plnicí lávce a na vozidle odpovídají ustanovení směrnice API Recommended Practice 1004, sedmé vydání, listopad 1988: „Spodní plnění a zpětné získávání par u cisternových silničních vozidel MC-306“, část 4.1.1.2 - Přípojka pro odvod par.

4.2. Podmínky plnění

- a) Obvyklý průtok benzínu jedním ramenem při plnění je 2 300 l/min, maximální povolený průtok je 2 500 l/min.
- b) Při nejvyšším zatížení terminálu se připouští v místě přípojky na vozidle maximální přetlak par 5,5 kPa.
- c) Všechna schválená vozidla se spodním plněním jsou opatřena kovovým identifikačním štítkem, na němž je uveden nejvyšší povolený počet plnicích ramen, která mohou být provozována současně tak, aby nedošlo k úniku par pojistnými ventily při maximálním povoleném přetlaku 5,5 kPa. Dále je na štítku uveden typ nainstalovaných čidel pro detekci horní hladiny (tj. dvou vodičové nebo pětivodičové) použitých na vozidle.

4.3. Připojení signalizace uzemnění a přeplnění

Plnicí lávka musí být vybavena řídicí jednotkou pro signalizaci přeplnění. Pokud tato jednotka po připojení k vozidlu neindikuje naplnění cisterny, musí vyslat signál umožňující plnění cisterny.

- a) Vozidlo se k řídicí jednotce na plnicí lávce připojuje standardním desetipólovým elektrickým konektorem. Desetikolíkovaná vidlice (přívodka) je připojena k vozidlu a zásuvka na pohyblivém vedení (nástrčka) je připojena k řídicí jednotce na plnicí lávce.
- b) Hladinové snímače na vozidle musí být buď dvou vodičová termistorová čidla, dvou vodičová optická čidla, pětivodičová optická čidla nebo jiná kompatibilní spolehlivá čidla
- c) Řídicí jednotka na plnicí lávce musí umožňovat propojení jak s dvou vodičovými, tak s pětivodičovými systémy vozidel.
- d) Společný vodič hladinových snímačů musí být připojen ke kolíku 10 na přívodce a dále k podvozku vozidla. Kolík 10 na nástrčce je připojen ke krytu řídicí jednotky, který je připojen k zemnění plnicí lávky.

4.4. Umístění spojek

a) Konstrukce zařízení pro stáčení benzínu a sběr par na plnicí lávce musí splňovat následující požadavky

1. výška osy rychlospojky pro stáčení benzínu je maximálně 1,4 m (nenaložené vozidlo) a nejméně 0,5 m (naložené vozidlo); doporučená výskaje 0,7 m až 1,0 m,
 2. vodorovná mezera mezi rychlospojkami pro stáčení benzínu nesmí být menší než 0,25 m; doporučená nejmenší velikost mezery je 0,3 m,
 3. všechny rychlospojky pro stáčení benzínu jsou v krytém prostoru, jehož délka nepřesahuje 2,5 m,
 4. přípojka pro odvod par je umístěna pokud možno vpravo od rychlospojek pro stáčení benzínu ve výši nepřesahující 1,5 m (pro nenaložené vozidlo) a ne níže než 0,5 m (pro naložené vozidlo),
- a) konektor signalizace uzemnění a přeplnění musí být umístěn vpravo od rychlospojek pro stáčení benzínu a odvod par ve výši nepřesahující 1,5 m (pro nenaložené vozidlo) a ne níže než 0,5 m (pro naložené vozidlo),
 - b) veškeré rychlospojky, přípojky a konektory musí být umístěny na jedné straně vozidla.

4.5. Bezpečnostní blokování

- a) Signalizace uzemnění a přeplnění - plnění cisterny musí být zablokováno, dokud řídicí jednotka uzemnění a přeplnění nevyšle příslušný signál. V případě přeplnění nebo poruchy uzemnění vozidla je řídicí jednotka uzavřena uzavíracím ventilem na plnicí lávce.
- b) Signalizace odvodu par - plnění cisterny musí být zablokováno, dokud není k vozidlu připojena hadice pro odvod par a dokud není zajištěn volný průchod těchto par do sběrného systému terminálu.

5. Požadavky na plnicí a skladovací zařízení v čerpacích stanicích a terminálech, kde se provádí meziskladování par

Páry vytlačované stáčeným benzinem z plněných skladovacích zařízení v čerpacích stanicích a v nádržích s pevnou střeou používaných pro meziskladování par musí být vráceny potrubím s parotěsnými spoji do mobilní cisterny dodávající benzin. Plnění nesmí být zahájeno, dokud tyto systémy nejsou připraveny a dokud není zajištěna jejich správná funkce.

Roční ztráty motorového benzínu vznikající při plnění skladovacích zařízení v čerpacích stanicích musí být nižší než 0,01 % hmotnostních z ročního obrátu motorového benzínu.

6. Podmínky provozu čerpacích stanic

6.1. Podmínky provozu čerpacích stanic

Všechny stojany sloužící k výdeji benzínu musí být vybaveny zřetelným nápisem, upozorňujícím zákazníky na nutnost úplného zasunutí výdejní pistole do plnicího hrdla nádrže motorového vozidla.

Na všech stojanech sloužících k výdeji benzínu nebo v jejich blízkosti musí být umístěn nápis, který informuje o skutečnosti, že na čerpací stanici je instalován systém rekuperace benzinových par etapy II.

Čerpací stanice musí být vybaveny systémem rekuperace benzinových par etapy II, který musí pracovat s minimální účinností zachycení benzinových par rovnou 85 %.

Minimální účinnost zachycení benzinových par potvrdí výrobce metodou, která je průkazná a co nejpřesněji vypovídá o účinnosti prováděné rekuperace. Tyto požadavky se považují za splněné, je-li postupováno podle určené technické normy podle zákona o technických požadavcích na výrobky²⁾.

Poměr objemu odvedených benzinových par při atmosférickém tlaku k celkovému objemu benzínu přečerpaného do palivové nádrže motorového vozidla je v rozmezí 0,95 až 1,05.

Kontrola funkčnosti systému rekuperace benzinových par etapy II u výdejních stojanů musí být prováděna jedenkrát za směnu. U stojanů vybavených optickou signalizací správné funkčnosti systému rekuperace benzinových par etapy II musí být kontrolována funkčnost tohoto systému při výdeji benzínu. Jsou-li stojany vybaveny automatickým monitorovacím systémem, musí tento systém automaticky zjišťovat poruchy řádné funkce systému rekuperace benzinových par etapy II a samotného automatického monitorovacího systému, signalizovat poruchy obsluze čerpací stanice a automaticky zastavovat průtok

benzinu z vadného palivového automatu, pokud by porucha nebyla opravena do sedmi dnů. U výdejních stojanů, které nejsou vybaveny optickou signalizací správné funkčnosti systému nebo automatickým monitorovacím systémem, musí být správná funkčnost systému rekuperace benzinových par etapy II kontrolována mechanickým testerem rekuperace.

6.2. Kontrola systému rekuperace benzinových par etapy II

Kontrola systému rekuperace benzinových par etapy II je prováděna osobou, která je oprávněna k montážím a opravárenským zásahům výrobcem těchto zařízení. Kontrola je prováděna nejméně jedenkrát za kalendářní rok a při každém podezření na chybnou funkčnost tohoto zařízení. Kontrola systému rekuperace benzinových par etapy II musí být provedena zkušební metodou, která je průkazná a co nejpřesněji vypovídá o funkčnosti systému rekuperace. Tyto požadavky se považují za splněné, je-li postupováno podle určené technické normy podle zákona o technických požadavcích na výrobky²⁾.

Příloha č. 7 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

VYBRANÉ VÝROBKÝ, LIMITNÍ HODNOTY OBSAHU TĚKAVÝCH ORGANICKÝCH LÁTEK V TĚCHTO VÝROBCÍCH A ANALYTICKÉ METODY PRO STANOVENÍ OBSAHU TĚKAVÝCH ORGANICKÝCH LÁTEK V TĚCHTO VÝROBCÍCH

Část I Dělení vybraných výrobků

Kategorie A

Nátěrové hmoty určené pro budovy, jejich vybavení a příslušenství a s nimi spojené konstrukce, a sloužící k dekorativním, funkčním a ochranným účelům, s výjimkou aerosolů.

Subkategorie:

- a) matné nátěrové hmoty pro stěny a stropy v interiéru jsou nátěrové hmoty určené k nanášení na vnitřní stěny a stropy, se stupněm lesku $\leq 25@60^\circ$,
- b) lesklé nátěrové hmoty pro stěny a stropy v interiéru jsou nátěrové hmoty určené k nanášení na vnitřní stěny a stropy, se stupněm lesku $> 25@60^\circ$,
- c) nátěrové hmoty pro venkovní stěny z minerálního podkladu jsou nátěrové hmoty určené k nanášení na vnější zdivo a cihlové, betonové nebo sádrové stěny,
- d) vnitřní/venkovní nátěrové hmoty na dřevo, kov nebo plasty pro vybavení a obklady budov jsou nátěrové hmoty vytvářející neprůhledný film a jsou určené pro dřevěné, kovové nebo plastové podklady. Tato podkategorie též zahrnuje podkladové nátěrové hmoty a nátěrové hmoty pro mezivrstvy,
- e) vnitřní/venkovní laky a mořidla jsou nátěrové hmoty určené k nanášení na budovy a jejich vybavení a vytvářející transparentní nebo polotransparentní film pro účely dekorace nebo ochrany dřeva, kovu a plastů. Tato podkategorie zahrnuje též lazurovací hmoty na dřevo, kterými se rozumějí nátěrové hmoty vytvářející silnovrstvý film a sloužící k dekoraci nebo k ochraně dřeva před povětrnostními vlivy podle normy EN 927-1 (kategorie polostabilní),
- f) filmotvorná mořidla jsou mořidla, která v souladu s normou EN 927-1:1996 tvoří vrstvu průměrné tloušťky menší než 5 μm , měřeno metodou 5A podle normy ISO 2808:1997,
- g) základní nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty s těsnícím a/nebo izolačním účinkem určené k použití na dřevu nebo stěnách a stropích,
- h) penetrační nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty určené ke stabilizaci volných částic podkladu nebo k dosažení hydrofobních vlastností a/nebo k ochraně dřeva proti zmodrání,
- i) jednosložkové speciální nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty se speciální funkcí na bázi filmotvorných látek. Jsou určeny pro aplikace se zvláštními požadavky, jako jsou základní a vrchní nátěry na plasty, základní nátěry na železné podklady, základní nátěry na lehké kovy jako je zinek a hliník, antikoroziční nátěry, nátěrové hmoty na podlahy, včetně dřevěných a betonových podlah, ochrana proti graffiti, protipožární nátěry a nátěry odpovídající hygienickým normám v potravinářském průmyslu a ve zdravotnických zařízeních,
- j) více složkové speciální nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty ke stejnému použití jako jednosložkové nátěrové hmoty se speciální funkcí, avšak s druhou složkou (např. terciálními aminy) přidávanou před použitím,
- k) vícebarevné nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty, které přímo při prvním nanášení vytvářejí dvoubarevné nebo vícebarevné efekty,
- l) nátěrové hmoty s dekorativními efekty jsou nátěrové hmoty určené k vytváření zvláštních estetických efektů na speciálně upravených, předem natřených podkladech nebo podkladových nátěrech, s následným opracováním různými nástroji během fáze zasychání.

Kategorie B

Výrobky určené pro opravy a přestříkávání silničních vozidel podle směrnice 70/156/EHS nebo jejich částí při jejich opravě, údržbě nebo za účely dekorace prováděné vně výrobních zařízení.

Subkategorie:

- a) výrobky pro přípravné a čisticí operace jsou výrobky určené k mechanickému nebo chemickému odstraňování starých nátěrů a rzi nebo k přípravě na nanášení nových nátěrů:
- i) přípravné prostředky zahrnují čisticí prostředky na nástroje (výrobky určené k čištění stříkacích pistolí a dalších zařízení), odstraňovače nátěrů, odmašťovačla (včetně antistatických činidel pro plasty) a odstraňovače silikonu,
- ii) čisticí prostředek je výrobek určený k odstranění povrchových nečistot během příprav na nanášení nátěrových hmot a před jejich nanášením,
- b) karosářské plniče a tmely jsou viskózní látky určené k vyplnění hlubokých nerovností povrchu před nanášením vyrovnávacího nátěru,
- c) základní nátěrové hmoty jsou veškeré nátěrové hmoty určené k nanášení na holý povrch kovu nebo na existující nátěry jako ochrana proti korozi před nanášením vyrovnávací nátěrové hmoty

- i) vyrovnávací nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty určené k nanášení bezprostředně před nanesením vrchního nátěru ke zvýšení odolnosti proti korozi a přilnavosti vrchního nátěru a k dosažení rovnoměrné jakosti povrchu vyplněním drobných povrchových nerovností,
- ii) základní nátěrové hmoty na kov jsou nátěrové hmoty určené k nanášení jako základní nátěr, jako jsou promotory přilnavosti, plniče, vyrovnávací nátěrové hmoty, podkladové nátěrové hmoty, základní nátěrové hmoty na plasty, nátěrové hmoty pro nanášení způsobem mokry do mokrého, plniče určené k broušení a stříkací plniče,
- iii) reaktivní základní nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty obsahující nejméně 0,5 % hmota, kyseliny fosforečné, určené k přímému nanášení na holý povrch kovu k zajištění odolnosti proti korozi a přilnavosti, nátěrové hmoty používané jako svařitelné základní nátěrové hmoty a mořicí roztoky pro galvanizované a pozinkované povrchy,
- d) vrchní nátěrové hmoty jsou pigmentované nátěrové hmoty určené k nanášení v jedné nebo několika vrstvách k dosažení lesku a trvanlivosti; zahrnují veškeré výrobky užívané k těmto účelům, jako jsou podkladové nátěrové hmoty a laky
- i) podkladové nátěrové hmoty jsou pigmentované nátěrové hmoty určené k dosažení požadovaných barevných odstínů a optických efektů, avšak nikoli lesku nebo odolnosti povrchu nátěrového systému,
- ii) laky jsou transparentní nátěrové hmoty určené k vytváření konečného lesku a odolnosti nátěrového systému,
- e) speciální vrchní nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty určené k nanášení jako vrchní nátěry se zvláštními vlastnostmi v jediné vrstvě, jako je metalíza a perleťové efekty, dále to jsou vysoce odolné barevné nebo transparentní nátěry (např. nátěry odolné proti poškrábání a fluorované transparentní nátěry), reflexní podkladové nátěry, vrchní nátěry se strukturálními efekty (např. tepané efekty), protiskluzové nátěry, plniče na spodky karoserií, ochranné nátěry proti nárazům, nátěry interiérů a aerosoly.

Část II

Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích

1. Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek pro výrobky spadající pod kategorii A

Subkategorie výrobků	druh	VOC g/l*
a matné nátěrové hmoty pro stěny a stropy v interiéru (stupeň lesku ≤ 25@60°)	VŘNH	30
	RNH	30
b lesklé nátěrové hmoty pro stěny a stropy v interiéru (stupeň lesku > 25@60°)	VŘNH	100
	RNH	100
c nátěrové hmoty pro venkovní stěny z minerálního podkladu	VŘNH	40
	RNH	430
d vnitřní/venkovní nátěrové hmoty na dřevo, kov nebo plasty pro vybavení a obklady budov	VŘNH	130
	RNH	300
e vnitřní/venkovní laky a mořidla včetně silnovrstvých lazurovacích hmot na dřevo	VŘNH	130
	RNH	400
f vnitřní/venkovní nefilmotvorná mořidla	VŘNH	130
	RNH	700
g základní nátěrové hmoty	VŘNH	30
	RNH	350
h penetrační nátěrové hmoty	VŘNH	30
	RNH	750
i jednosložkové nátěrové hmoty se speciální funkcí	VŘNH	140
	RNH	500
j vícesložkové reaktivní nátěrové hmoty se speciální funkcí pro specifické účely	VŘNH	140
	RNH	500
k vícebarevné nátěrové hmoty	VŘNH	100
	RNH	100
l nátěrové hmoty s dekorativními efekty	VŘNH	200
	RNH	200

Vysvětlivky:

*obsah těkavých organických látek ve výrobku připraveném k použití. VŘNH - vodou ředitelné nátěrové hmoty RNH - rozpouštědlové nátěrové hmoty

2. Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek pro výrobky spadající pod kategorii B

Subkategorie výrobků	Výrobky	VOC g/l*
a výrobky pro přípravné a čisticí operace	přípravné prostředky	850
	čisticí prostředky	200
b karosářské plniče a tmely	všechny druhy	250

c	základní náterové hmoty	vyrovnávací náterové hmoty a základní náterové hmoty (na kov)	540
		reaktivní základní náterové hmoty	780
d	vrchní náterové hmoty	všechny druhy	420
e	speciální vrchní náterové hmoty	všechny druhy	840

Vysvětlivka:

*obsah těkavých organických látek ve výrobku připraveném k použití. Případný obsah vody ve výrobku připraveném k použití se odečte, s výjimkou výrobků v subkategorii a.

Část III

Analytické metody pro stanovení obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích

Povolené metody pro výrobky o obsahu VOC nižším než 15 % hmotnostních bez přítomnosti reaktivních ředidel

Parametr	Jednotky	Zkouška	
		Metoda	Datum zveřejnění
Obsah VOC	g/l	ČSN ISO EN ISO 11890-2	2006

Povolené metody pro výrobky o obsahu VOC 15 % hmotnostních a více bez přítomnosti reaktivních ředidel

Parametr	Jednotky	Zkouška	
		Metoda	Datum zveřejnění
Obsah VOC	g/l	ČSN ISO EN ISO 11890-1	2007
Obsah VOC	g/l	ČSN ISO EN ISO 11890-2	2006

Povolené metody pro výrobky obsahující VOC za přítomnosti reaktivních ředidel

Parametr	Jednotky	Zkouška	
		Metoda	Datum zveřejnění
Obsah VOC	g/l	ASTMD2369	2003

Příloha č. 8 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

PODMÍNKY PROVOZU PRO OSTATNÍ STACIONÁRNÍ ZDROJE

Část I

Obecná ustanovení a pojmy

1. Pojmy

Pro účely této přílohy se rozumí

- a) zažnými podmínkami A pro emisní limit - koncentrace příslušné látky při normálních stavových podmínkách v suchém plynu, někdy s udáním referenčního obsahu některé látky v odpadním plynu, obvykle kyslíku,
- b) zažnými podmínkami B pro emisní limit - koncentrace příslušné látky ve vlhkém plynu za normálních stavových podmínek, někdy s udáním referenčního obsahu některé látky v odpadním plynu, obvykle kyslíku,
- c) zažnými podmínkami C pro emisní limit - koncentrace příslušné látky v odpadním plynu za obvyklých provozních podmínek,
- d) přímým procesním ohřevem - ohřev, u kterého jsou znečišťující látky vzniklé spalováním paliv odváděny a vnášeny do ovzduší společně se znečišťujícími látkami vzniklými v technologickém procesu,
- e) flérou (pochodní) - zařízení pro snížení úrovně znečišťování, které pracuje jako havarijní výpusť plynů do vnějšího ovzduší, při spojení technologických prostorů s vnějším ovzduším nebo při neustáleném a jinak těžce zpracovatelném přebytku plynů,

řTOC - hmotnostní koncentrace těkavých organických látek vyjádřených jako celkový organický uhlík.

2. Technické podmínky provozu pro stacionární zdroje využívající fléry

- a) Šechna, i nouzová, technologická zařízení k likvidaci odpadních plynů jsou konstruována tak, aby při spalování odpadních plynů bylo zabezpečeno optimální vedení spalovacího režimu a snižování úrovně znečišťování.
- b) V případě kolísání výhřevnosti nebo množství odpadního plynu vstupujícího do fléry je odpadní plyn spalován současně s vhodným stabilizačním palivem.
- c) Každá fléra je posuzována individuálně s ohledem na její konstrukci, lokalizaci a na spalované plynné médium. Při posuzování je třeba dávat přednost asistovaným flérám, tedy flérám, které mají konstrukční možnost ovlivňovat množství přiváděného vzduchu a teploty spalování.

Část II

Text bude uveden po zpracování.

OBEČNÉ EMISNÍ LIMITY

Název znečišťující látky	Hmotnostní tok [g/h]	Hmotnostní koncentrace [mg/m ³]
tuhé znečišťující látky	≤2500	200
	> 2500	150
oxidy síry vyjádřené jako oxid siřičitý	> 20000	2500
oxidy dusíku vyjádřené jako oxid dusičitý	> 10000	500
oxid uhelnatý	> 5000	500
organické látky vyjádřené jako celkový organický uhlík (TOC)	> 3000	150
amoniak a soli amonné vyjádřené jako amoniak	> 500	50
Sulfan	> 100	10
Sirouhlík	> 100	20
chlor a jeho plynné anorganické sloučeniny vyjádřené jako HCl	> 500	50
fluor a jeho plynné anorganické sloučeniny vyjádřené jako HF	> 100	10

Příloha č. 10 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Text bude uveden po zpracování.

Příloha č. 11 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Text bude uveden po zpracování.

Příloha č. 12 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

NÁLEŽITOSTI PROVOZNIHO ŘÁDU

- 1 Identifikace stacionárního zdroje (stacionárních zdrojů) a provozovny, ve které je stacionární zdroj umístěn, provozovatele, případně majitele stacionárního zdroje.
- 2 Podrobný popis stacionárního zdroje a dále popis technologií ke snižování emisí a jejich funkce. Číslování stacionárního zdroje je shodné s provozní evidencí stacionárního zdroje a v jednoznačné návaznosti na platné provozní a technologické předpisy provozovatele.
- 3 Údaj o funkci spalovacího stacionárního zdroje v přenosové soustavě nebo v soustavě zásobování tepelnou energií a údaj o tom, zda se jedná o záložní zdroj energie.
- 4 Vstupy do technologie - zpracovávané suroviny, paliva a odpady tepelně zpracovávané ve stacionárním zdroji. *V případě tepelného zpracování odpadu členění odpadu podle katalogu odpadů, uvedení minimálních a maximálních hmotnostních toků nebezpečných odpadů, jejich minimální a maximální výhřevnost a maximální obsahy PCB, pentachlorofenolu, chloru, fluoru, síry a těžkých kovů, případně jiných látek.*
- 5 Popis technologických operací prováděných ve stacionárních zdrojích se vstupními surovinami a s palivy, mechanismus reakcí včetně známých vedlejších reakcí, způsoby řízení a kontroly prováděných operací (detailní podmínky zpracování surovin a podmínky spalování paliv, podmínky provozu technologií ke snižování emisí nebo dalších operací sloužících ke snižování emisí). *)
- 6 Výstupy z technologie - znečišťující látky a jejich vlastnosti, množství a způsob zacházení s nimi, místa výstupu znečišťujících látek ze stacionárního zdroje do vnějšího ovzduší.
- 7 Popis zařízení pro kontinuální měření emisí (pokud je instalováno) a popis měřicího místa, včetně postupu sledování provozu stacionárního zdroje a stanovení emisí pro případ výpadku kontinuálního měření emisí (např. sledováním teploty, tlaku, obsahu kyslíku, viskozity, pH). V případě stacionárního zdroje, u něž je emisní limit dosahován úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím technologie ke snižování emisí, popis provozního parametru a jeho číselné vyjádření, dokladující plnění emisního limitu, způsob jeho měření včetně způsobu a frekvence kalibrace měřidla (v souladu s příslušnými technickými normami, jsou-li k dispozici) a popis způsobu nepřetržitého zaznamenávání naměřených hodnot.
- 8 Popis měřicího místa pro jednorázové měření emisí.
- 9 Druh, odhadované množství a vlastnosti znečišťujících látek, u kterých může dojít, v případě poruchy nebo havárie stacionárního zdroje nebo jeho části, k vyšším emisím než při obvyklém provozu.
- 10 Vymezení stavů uvádění stacionárního zdroje do provozu a jeho odstavení.
- 11 Aktuální spojení**) na příslušný orgán ochrany ovzduší, způsob podávání hlášení o havárii nebo poruše orgánům ochrany ovzduší a veřejnosti, odpovědné osoby a způsob interního předávání informací o poruchách a haváriích.
- 12 Způsob předcházení haváriím a poruchám; opatření, která jsou nebo budou provozovatelem přijata ke zmírnění důsledků havárií a poruch a uvedení postupů provozovatele při zmáhání havárií a odstraňování poruch včetně

režimů omezování nebo zastavování provozu stacionárního zdroje.**) U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad nejvýše přípustné doby pro jakékoli technicky nezamezitelné odstávky, poruchy nebo závady technologického zařízení sloužícího ke snižování emisí nebo měřících přístrojů, během kterých může koncentrace znečišťujících látek překročit stanovené hodnoty emisních limitů.

13 Způsob zajištění spolehlivosti a řádné funkce kontinuálního měřícího systému při výpadku kontinuálního měření emisí, z důvodů poruchy nebo údržby systému, překračujícím 10 dní v kalendářním roce. Neplatným dnem z hlediska kontinuálního měření emisí se rozumí den, ve kterém jsou více než 3 průměrné hodinové hodnoty z důvodu poruchy nebo údržby kontinuálního měření neplatné. V případě vyhodnocování půlhodinových intervalů tvoří neplatnou hodinovou hodnotu dvě neplatné půlhodinové průměrné hodnoty v rámci jedné hodiny.

14 Vymezení doby uvádění spalovacích stacionárních zdrojů do provozu a jejich odstavení z provozu.

15 Termíny kontrol, revizí a údržby technologických zařízení sloužících ke snižování emisí. Uvedení způsobu proškolení obsluh a odpovědných osob.*)

16 Definice poruch a havárií s dopadem na vnější ovzduší a jejich odstraňování, termíny odstraňování poruch pro konkrétní technologii stacionárního zdroje a podmínky odstavení stacionárního zdroje z provozu.*)

17 Způsob a četnost seřizování spalovacích stacionárních zdrojů.

18 Výjimečné situace - odůvodnění neplnění stanovených emisních limitů v případech definovaných poruch, definovaných havárií, při najíždění technologií do provozu nebo při odstavení technologií z provozu po stanovenou dobu, při seřizování technologií. Uvedou se pracovní a kontrolní postupy pro zamezení úniků znečišťujících látek při opravách, najíždění nebo odstavení stacionárního zdroje.*)

19 Provozovatel chovu hospodářských zvířat dále uvede

a) způsob ustájení a projektovanou kapacitu ustájení hospodářských zvířat,

b) způsob odvádění amoniaku do ovzduší,

c) referenční nebo snižující technologie podle Metodického pokynu Ministerstva životního prostředí „Stanovení kategorie a uplatnění snižujících technologií u zemědělských zdrojů“ pro chovy hospodářských zvířat, skládky chlévského hnoje a kejdy a způsoby zapravení na pozemek, u kterých je deklarován emisní hmotnostní tok amoniaku do ovzduší, a které budou v rámci plánu u stacionárního zdroje instalovány, nebo jiné technologie snižující emise amoniaku,

d) další související technickoorganizační opatření.

20 Provozovatel stacionárního zdroje vypouštějící fugitivní emise tuhých znečišťujících látek, nebo provozovatel stacionárního zdroje, jehož součástí je výroba, zpracování, úprava, doprava, nakládka, vykládka a skladování prašných materiálů uvede v provozním řádu technická a provozní opatření k omezení tuhých znečišťujících látek a resuspenze prachu.

21 Provozovatel stacionárního zdroje emitujícího znečišťující látky obtěžující zápachem, zejména kategorie 2.3, 2.4, 2.6, 7.8, 7.9, 7.10, 7.11, 7.12, 7.16 a 8 přílohy č. 2 k zákonu, uvede v provozním řádu technická a provozní opatření k omezení emisí těchto látek

22 Podpis provozovatele nebo v případě právnické osoby jejího statutárního zástupce nebo jím pověřené osoby.

Vysvětlivky:

*Přípustný je odkaz na jinou dokumentaci provozovatele, která bude požadované údaje obsahovat.

**Takto označené údaje mohou být zpracovány společně pro všechny stacionární zdroje jediné provozovny.

Příloha č. 13 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Text bude uveden po zpracování.

Příloha č. 14 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Obsahové náležitosti protokolu o jednorázovém měření emisí

1 Datum provedení jednorázového měření emisí, datum vystavení protokolu

2 Jména osob provádějících jednorázové měření emisí

3 Jméno a podpis osoby odpovědné za správnost provedení měření a zpracování protokolu (odpovědný zástupce pro výkon autorizované činnosti)

4 Identifikace provozovatele stacionárního zdroje

5 Účel jednorázového měření emisí

6 Předmět jednorázového měření emisí (pořadové číslo měřeného stacionárního zdroje přidělené systémem ISPOP, základní technická data stacionárního zdroje a instalovaných technologií ke snižování emisí), další související údaje (technologické vstupy a výstupy), hodnoty proměnných parametrů zařízení ke snižování emisí

7 Umístění měřícího místa, porovnání s požadavky určených norem, zhodnocení dopadu odchylky od normy, v případě nejednoznačnosti nákres s vyznačením odběrových míst

8 Rozsah jednorázového měření emisí (měřené veličiny včetně doprovodných veličin), metody stanovení jednotlivých znečišťujících látek a jejich skupin včetně odkazů na normy a standardní operační postupy

9 Použitá přístrojová technika (odběrová zařízení, analyzátory a jejich rozsahy, měřidla dalších souvisejících veličin), kalibrační materiály, způsoby sběru a vyhodnocování dat

10 Oblast spolupráce (identifikace spolupracujícího akreditovaného subjektu, předmět spolupráce - stanovené veličiny, metody stanovení)

11 Údaje o průběhu jednorázového měření emisí (odběry vzorků, slepé pokusy, měření souvisejících veličin, hodnoty provozních parametrů včetně hodnot parametrů zařízení ke snižování emisí)

12 Soubory výsledků naměřených veličin včetně stavových a dalších doprovodných veličin

13 Seznam dokumentů použitých pro jednorázové měření emisí a jeho vyhodnocení (právní předpisy, normy, standardní operační postupy), seznam značek

14 Vyhodnocení jednorázového měření emisí, které obsahuje: emisní limit a podmínky za jakých je stanoven, výsledky naměřených hodnot koncentrací znečišťujících látek a souvisejících doprovodných veličin z jednotlivých měření, hodnoty hmotnostních koncentrací znečišťujících látek z jednotlivých měření přepočtené na podmínky, za kterých je stanoven emisní limit a průměrnou hodnotu této hmotnostní koncentrace za celou dobu měření, hmotnostní tok a její měrnou výrobní emisi.

Příloha č. 15 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Text bude uveden po zpracování.

Příloha č. 16 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Koeficienty významnosti pro výpočet kompenzačních opatření

Efektivní výška zdroje ^{*)} [m]	Koeficient významnosti	Efektivní výška zdroje ^{*)} [m]	Koeficient významnosti
0 - 1,5	50	> 28 -31	23
> 1,5 -2,5	48	> 31-35	22
> 2,5-3	46	> 35 -38	21
> 3 -3,5	44	> 38-43	20
> 3,5-4	42	> 43-47	19
> 4-4,5	41	> 47-53	18
> 4,5-5	40	> 53 -58	17
> 5-6	39	> 58-65	16
> 6-6,5	38	> 65 - 72	15
> 6,5 - 7	37	> 72 - 80	14
> 7-8	36	> 80 - 89	13
> 8-9	35	> 89 - 99	12
> 9- 10	34	> 99-110	11
> 10- 11	33	> 110- 122	10
> 11 - 12	32	> 122 - 135	9
> 12 - 13,5	31	> 135 - 150	8
> 13,5 - 15	30	> 150 - 167	7
> 15- 16,5	29	> 167 - 185	6
> 16,5 - 18,5	28	> 185-206	5
> 18,5-20,5	27	> 206 - 229	4
> 20,5 - 23	26	> 229 - 254	3
> 23-25	25	> 254-282	2
> 25-28	24	> 282 a více	1

*) Pro výpočet efektivní výšky zdroje se použije II. třída stability a rychlost větru 5 m.s⁻¹

Příloha č. 17 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Text bude uveden po zpracování.

Příloha č. 18 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Text bude uveden po zpracování.

Poznámky pod čarou

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrování prevence a omezování znečištění).

Směrnice Rady 1999/32/ES ze dne 26. dubna 1999 o snižování obsahu síry v některých kapalných palivech a o změně směrnice 93/12/EHS, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/33/ES, ze dne 6. července 2005, kterou se mění směrnice 1999/32/ES, pokud jde o obsah síry v lodních palivech.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/63/ES ze dne 20. prosince 1994 o omezování emisí těkavých organických sloučenin (VOC) vznikajících při skladování benzínu a při jeho distribuci od terminálů k čerpacím stanicím.

Směrnice Rady 1999/13/ES ze dne 11. března 1999 o omezování emisí těkavých organických látek vznikajících při užívání organických

rozpouštědel při některých činnostech a v některých zařízeních.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/42/ES ze dne 21. dubna 2004 o omezování emisí těkavých organických sloučenin vznikajících při používání organických rozpouštědel v některých barvách a lacích a výrobcích pro opravy nátěru vozidel a o změně směrnice 1999/13/ES.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/76/ES ze dne 4. prosince 2000 o spalování odpadu.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES ze dne 23. října 2001 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zařízení.

Směrnice Rady 87/217/EHS ze dne 19. března 1987 o předcházení a omezování znečišťování životního prostředí azbestem.

Směrnice Rady 92/112/EHS ze dne 15. prosince 1992 o postupech ke sladování programů omezování a konečného vyloučení znečišťování způsobeného odpady z průmyslu oxidu titaničitého.

Směrnice Komise 2014/99/EU ze dne 21. října 2014, kterou se pro účely přizpůsobení technickému pokroku mění směrnice 2009/126/ES o etapě II rekuperace benzinových par při čerpání pohonných hmot do motorových vozidel na čerpacích stanicích.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/126/ES ze dne 21. října 2009 o etapě II rekuperace benzinových par při čerpání pohonných hmot do motorových vozidel na čerpacích stanicích.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2015/2193/EU ze dne 25. listopadu 2015 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší ze středních spalovacích zařízení.

²⁾ Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ Vyhláška č. 312/2012 Sb., o stanovení požadavků na kvalitu paliv používaných pro vnitrozemská a námořní plavidla z hlediska ochrany ovzduší, ve znění vyhlášky č. 154/2014 Sb.

⁶⁾ Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů.